

MŪSŲ LIETUVA

NR 13 (1287) XXV. 1973 M. KOVO – MARČO 29 D. Kaina 60 centavų
R. Juatindiba, 20 – Caixa Postal 4421 – São Paulo, ESP. Telef.: 273-03 - 38

Plačiajame Pasaulyje

ITALIJA – ROMA

Čia atvyko Hector Cámpora, naujai išrinktasis Argentinos prezidentas ir pradėjo tartis su Peronu dėl būsimos vyriausybės sudarymo ir valdymo linijos-politikos. Ką nutarė, rašant šias eilutes dar nebuvo paskelbta. Bet nuo jų susitarimo labai priklausys Argentinos ramybė ir gerovė.

VIETNAMAS

Hanojus sutiko grąžinti paskutinius Š. Amerikos belaisvius kovo 27 dieną. Tada Amerika ištrauks iš čia paskutinius savo karinių pajėgų dalinius.

EGIPTAS

Parlamentas suteikė prezidentui Sadatui didesnę valdžią, leisdami jam būt ne tik krašto prezidentu bet ir jo ministrų pirmininku. Tai jam esą reikalinga, kad galėtų veiksmingiau pasirengti karui su Izraeliu. Atsisakė visas jo ministrų kabinetas, kad prezidentas galėtų jį perorganizuoti, kaip tinkamas.

KUBA

Labai nepatenkinta Kuba Brazilijos ekonominiu augimu. Vice pirmininkas ministras smarkiai puolė Braziliją Ekonominėje P. Amerikos konferencijoje Quito mieste. Girdi Brazilijos ekonominis augimas esąs darbo klasės išnaudojimas.

JAV

Sukilėliai Sioux indėnai, užėmė miestelį vadinamą „Sužeistas kelėnas“ ir paskelbė esą nepriklausomi nuo Amerikos valdžios, reikalauja teisybės ir tt. Policija ir kariuomenė apsupo miestelį, uždarė visus kelius ir norėjo badu priversti indėnus nusileisti ir išeiti namo. Bet indėnai kreipėsi teisman. Teismas įsakė praleisti kasdien jiems 6 sunkvežimius maisto ir vaistų. Indėnai džiaugiasi ir didžiuojasi laimėję vieną „mūšį“ su Amerikos valdžia.

RUSAI KRITIKUOJA

Komunistinei valdžiai nepritariantieji ir žmogaus teises Rusijoje kovojantieji rusai pasiuntė raštą UNESCO (jungt kritikuodami tos organizacijos elgesį, kad ji sutiko priimti Sov. Rusiją ir pa-

Džiaugiasi Prancūzijos prezidentas G. Pompidou vargais negalais laimėjęs rinkimus.

saulinę organizaciją kuri saugo autorių teises. Pagal tos organizacijos įstatus nebus galima Sovietų rašytojams išsiųsti į užsienius savo raštus ir ten juos atspausdinti, kaip dabar buvo daroma. Tokiu būdu komunistinė valdžia uždarys burnas sau nemaloniems kritikams o drauge atims paskutinę žodžio bei rašto laisvę.

SOV. RUSIJA

Buvo įvedusi įstatymą, pagal kurį į užsienį iškeliaujantieji Rusijos piliečiai turi užsimokėti didelius pinigus valdžiai už ten gautąjį aukštąjį mokslą. Žydijs visame pasaulyje pakėlė didelį protestų triukšmą. Amerikos parlamentas pagrašino netvirtinsiąs prekybos sutarties su

DOLERIS JAU NEBĖR TARP- TAUTINIS PINIGŲ PAGRINDAS

Prieš porą savaitių Paryžiuje įvykęs „20 Valstybių Grupės“ posėdis nusprendė leisti įvairių valstybių pinigams turėti iki 3 proc. svyruojančią kainą lyginant su doleriu. Iki šiol centriniai valstybių bankai stengėsi palaikyti pastovią dolerio kainą savo krašto rinkoje, nors kartais dėl to turėdami nemažų nuostolių. Dabar to nebedarys.

Tačiau tuo pačiu nebebus daugiau pagrindinis Tarptautinis pinigas (moeda padrão internacional). Visų kraštų pinigų vertė labiau svyruos. Tai sudarys daug sunkumų žemės ūkiui, pramonei, prekybai ir taupytojams. Dabar dolerio kaina priklausys nuo jo poreikavimo ir pasiūlos krašto rinkoje bei ekonominės pačių JAV-ųjų padėties.

BRAZILIJA

Prezidentas Medici jau pasirašė įstatymą, kuriuo yra sudaromos devynių didmiesčių (metropolijų) rajonai. Jie turės šokią tokią didesnę laisvę patys planuoti savo išsivystimą industrijas ir viską, kas surišta su milžiniškųjų miestų augimu bei jų problemomis. Prie tų metropolijų didmiesčių priskaitomi: S. Paulo, Rio de Janeiro, Belo Horizonte, Recife, Salvador, Pôrto Alegre, Curitiba, Belém ir Fortaleza.

TRŪKSTA PIENO IR BUS BLOGIAU

Taip skelbia pieno gamintojai ir išdalintojai. Dėl pieno trūkumo gamintojai kaltina vyriausybės kainų kontrolę. Esančios per žemos kainos.

SÃO PAULO

Pirmadienį, kovo 26 prasidėjo labai įdomi ir milžiniška Japonijos pramonės bei kultūros paroda Anhembis parke salėje. Tikrai verta nuvykti pasidairyti ir pamatyti, ką tas tolimas kraštas gamina, ir kokių nuostabių daiktų esama moderniajame pasaulyje. mokesčių už gautą mokslą. Tie patys laikraščiai nieko nepasakė apie kitų tautybių emigrantus, ar jiems tai bus taikoma.

ATSISTATYDINO IR PRANCŪZIJOS VYRIAUSYBĖ

Min. pirm. Messmer atsisakė su visais ministrais iš valdžios, kad prez. Pompidou galėtų laisvai susiorganizuoti.

Nuotrauka parodo prez. Pompidou rinkimų propagandos metu skantį kalbą mitinge.

AR SUMAŽINS IŠLAIDAS KARIUO MENEI?

JAV karo ministerija bijo, kad pasibaigus karui su Vietnamo komunistais Kongresas (parlamentas) gali labai apkarpyti kariuomenei skirtas iki šios sumas pinigų. Tuo atveju nebebūt galima planuoti ir gaminti naujesnius ir moderniškesnius ginklus ir tada komunistinė Rusija galėtų tapti stipresnė ir geriau ginkluota. Tada Amerika taptų antraeilė pajėga ir turėtų nuolat nuolaidžiauoti Rusijai o ir naujo karo pavojus būtų didesnis.

NETIKĖTAI STAIGIAI MIRČIAI IŠVEDUS AMŽINYBĖN
TĖVA JONA BRUŽIKĄ, SJ. REIŠKIAME UŽUO-
JAUTĄ TĖVAMS JĖZUITAMS.

SAJUNGOS - ALIANČA VALDYBA

LIETUVIAI PASAULY

Vasario 16 proga Prancūzijos lietuviai minėjo Prancūzijos Lietuvių Bendruomenės ir Lietuvių Katalikų Misijos sidabrinį veiklos jubiliejų, kurių proga išleistas metalinis ženklelis ir leidinys apie Prancūzijos lietuvius. Abiems vietams vadovauja kun. J. Petrošius.

Svetimšalių reikalams skirti namai Munchene savo metiniame leidinyje mini, kad 1970 metais parengimuose dalyvavo 1058 lietuviai, 1971 m. - 1164.

Čikagoje išleistas albumas apie šv. Kazimiero kapinių paminklus tų kapinių 75-tų metų sukakties proga. Tekstas J. Dainausko ir L. Šimučio fotografijos Alg. Kezio, SJ.

Prano Baltaduonio montrealiečio medžio šaknų skulptoriaus paroda įvyko Čikagoje.

Tėvai pranciškonai išleidžia neseniai mirusio a.a. kun. A. Sušinsko „Šviesa ir šešėliai“ finansuojamą jo mokinių ir bičiulių.

Londono meno galerijoje savo parodą išstatė skulptorius Antanas Brazdys.

„Ateities“ leidykla New Yorke išleis Jurgio Jankaus novelių rinkinį „Už kantis“

Los Angeles lietuvių radijo valandėlė transliavo pasikalbėjimą su Elenute Bradūnaite, kuri Pensilvanijos anglikasų rajone JAV-se užrašė apie 200 senoviškų lietuviškų dainų. Medžiaga jai padės gauti magistro laipsnį Kalifornijos universitete.

Medellino mieste, Kolumbijoje, Jaunimo petičijai jau surinkta 30.000 parašų kurie bus siunčiami Jungtinėms Tautoms. Mieste gyvena 80 lietuvių.

LIETUVA

Vilniuje simfoniniame koncerte metu pabaigoje buvo atlikta naujų liet.kompozitorių darbų: V. Montvilos „Vilniaus poema“, V. Švedo „Vaivos juostos“ motyvais kūrinys, F. Bajoro „Pirmoji simfonija“, kiti V. Juozapaičio, J. Bašinsko darbai.

Kaune ir Vilniuje minėtos 80-tosios V. Mykoliaičio-Putino gimimo metinės įmūrytos dvi paminklinės lentos, praveisti akademiniai ir meniniai minėjimai.

Klaipėdos dramos teatras naują sezoną pradėjo su V. Šekspyro „Koriolano“ drama, geriausiai pasisekusia iš trijų sezono premjerų.

Estijos leidykla išleido A. Bieliausko „Kauno romaną“ versta M. Lodus.

Rygos televizija antrą kartą rodė Vytautės Žilinskaitės humoristinių rašinių ekranizacijas.

Londono, Anglijoje, kun. dr. Kazimieras Matulaitis, MIC, atšventė 55 metus kunigystės. Paskutiniu metu paruošė 1000 puslapių veikalą šv. Rašto temomis.

Belgijos Lietuvių Bendruomenė minėjo savo veiklos 25 metų sukaktį. Meninę programą atliko jaunimo grupė.

Italijos liet. kunigų vienybės pirminku išrinktas kun. Viktoras Rimšelis, marijonų vicegenerolas, dalyvavęs ir V. PALKE.

Invokaciją Vasario 16 paminėjimo proga JAV Kongrese kalbėjo kun. Adolfas Stašys.

Netoli Hamburgo, Vokietijoje, vyko Liuteronų pasaulinės tarnybos Liuteronų Bažnyčių tremtyje suvažiavimas, kuriame dalyvavo apie 40 penkių tautybių asmenų, jų tarpe lietuvių 7.

Jaunimo metų proga Čikagoje įsteigė 80-ties narių Sakutų ansamblis, su šokėjais, choristais, vaidintojais.

Amerikos Lietuvių tarybos 32-tame suvažiavime pranešta, kad 1971-1972 metinės pajamos buvo apie 39.000 dol. skirtų Vlikui, pagalbiniam personalui, įrengimams, genocido parodai ir t.t.

Ohio Lietuvių gydytojų draugija paskyrė \$1.000 premiją Aidų redaktoriui dr. J. Girniui, įvertindama jo mokslinę bei kultūrinę veiklą.

Kanados grafikų parodoje dalyvavo ir du lietuviai - Jurgis Račkus ir Telesforas Valius.

Draugo leidykla išleidžia kun. Dr. J. Gutausko knygą „Dievas Šiandien“, Krikščionis gyvenime serijoje.

Kompozitorius Darius Lapinskas, instrumentalistų kvinteto „Phoenix“ New Yorke prašomas, sukūrė penkių dalių pučiamiesiems veikalą „Aro“.

Rosario Lietuvių Bendruomenė pagerbė garbės narį Matą Klimą jo 80 metų sukakties proga.

Anglų kalba prel. J. Karalius JAV-se išleis Juozo Bolevičiaus verstus Mato Raišupio „Dabarties kankiniai“ ir A. Kučo Amerikos lietuvių istorija.

Geelongo miestas Australijoje geriausiu metų sprotininku išrinko lietuvių Kęstutį Obeliūną, Vyčio klubo krepšininką.

Ekonomistas Algirdas Žemaitis, dirbęs JAV-bių užsienio ministerijoje ir Jungtinių Tautų maisto ir žemės ūkio organizacijos Romoje vadovas, buvo Romon pakeltas į garbės vietą - Jeruzalės šv. Karsto riterių ordine. Apeigose dalyvavo lietuvių aukštoji dvasiškija.

Tylos žygyje už Žmogaus teises Šveicarijoje, Zuriče, dalyvavo ir lietuviai su vėliava „Laisvės Lietuvai“.

Lietuvių sielovados vadovas Vokietijoje prel. J. Aviža sušaukė lietuvių kunigų suvažiavimą.

Sydnyje, Australijoje, jaunimas įsteigė Pasaulio Lietuvių jaunimo sąjungos skyrių.

Lietuvių kultūros paroda Detroito miesto bibliotekoje tęsiasi 6 savaites, turėjo aštuonis skyrius: istorijos, muzikos, medžio drožinių, gintaro, knygų, pašto ženklų, pinigų ir tautinių šokių.

Illinois valstybės vaistininkų sąjungos pirmininku pirmą kartą išrinktas lietuvis - Edmundas Barkus, vyriausias valdžios ligininės vaistininkas.

Melbourno lietuviai padovanojo to Australijos miesto radijo stotiai lietuviškų plokštelių.

Tarptautinis komitetas Žmogaus teisių Sovietų Sąjungoje ginti savo simpoziuman pakvietė adv. Zigmą ir dr.

Danutę Butkus, neseniai iš Lietuvos išvykusius.

Prezidento Niksono įvesdinimo iškilmėse Washingtone dalyvavo Clevelando „Grandinėle“ ir Čikagos lietuvių studentų tautinis šokių ansamblis.

Detroito Liet. Bendruomenė įsteigė Jaunimo teatrą, vadovaujamą Karolio Balio.

Los Angeles ir Santa Monikos Lietuvių Bendruomenės jaunimo sekcija persiorganizavo į P.L. Jaunimo sąjungos skyrių.

Australijoje vykusio XXXX Tarptautinio Eucharistinio kongreso programoje vyko ir lietuviškoji dalis: Adelaidės teatro drama apie Simą Kudirką „Šuolis į laisvę“, tautybių koncertas su lietuvių grupe „Klumpakojis“, lietuvių pamaldos su jungtiniu parapijos ir „Dainos“ choru, vasario 16 minėjimas, sporto žaidynės, religinis koncertas, sutvirtinimo sakramentas vaikams.

Australijos Lietuvių Dienos įvyko Sidne. Pradėtos pamaldomis, vyko dailininkų paroda (12 menininkų) ir jaunųjų menininkų paroda, viso 60 darbų, sporto žaidynės, šokiai, jaunimo vakaras, tautinių šokių šventė su šešiomis grupėmis iš penkių Australijos miestų.

„Baltijos“ vyrų kvintetas, pagarsėjęs per II Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą, buvo pakviestas koncertui iš Vokietijos į Čikagą.

Muncheno, Vokietijoje, Lietuvių Bendruomenė leidžia neperiodinį leidinį „Žinios“ ryšiams tarp Vokietijos lietuvių palaikyti. Vienintelis laikraštis vakarų Europoje yra „Europos Lietuvis“ spaudinamas Londone.

JAV Lietuvių Bendruomenė išleido 88 psl. leidinį anglų kalba apie žmogaus teisių pažeidimą sovietų okupuotoje Lietuvoje 1972 metais. 1971 metų įvykių laida greitai buvo išplatinta.

Naujų metų proga Kaune turistai klausėsi pusvalandžio varpų muzikos, kurie skambino lietuviškas melodijas ir ariją iš operos „Traviata“, o pabaigoje „Eisim, broleliai, namo“.

Lietuvos Mokslų akademija baigia rengti „Lietuvių kalbos rašybos ir skyrybos pagrindai“ leidinį.

Lietuvos teatro draugija mini 25 veiklos metus.

Dail. Kazio Šimonio 85 metų sukaktis minėta Vilniuje ir Kaune. Jo parodoje buvo 100 atrinktų kūrinių, pirmasis iš 1919, vėliausias iš 1965 metų.

R. Vokietijos leidykla išleido V. Mičiūno apsakymų rinkinį „Vienas antausis ir daug kitų“.

Trakų kaimo kapela, laimėjusi pirmą vietą Sov. Sąjungos dainos ir muzikos konkurse, nusiūsta į tarptautinius muzikos ir dainos festivalius Belgijoje ir Olandijoje.

Miežionių k., švenčionių aps.

KAI KURIE TRŪKUMAI

Penktasis P. Amerikos lietuvių kongresas buvo tartum įžanga į būsimą Jaunimo kongresą 1975 metais, ir jaunimo studijų savaitės Urugvajuje 1974 metais. Todėl, pasidžiaugus gerosiomis to kongreso pusėmis, verta atkreipti dėmesį ir į jo trūkumus, kad būtų galima jų išvengti kituose suvažiavimuose.

1. V PALKo programos komisijos kaip ir nebuvo; jos pareigas galop atliko finansų komisija.

2. Įvairūs kraštai ir bendrinių lietuvių organizacijų asmens bei spauda nesulaukė plačių informacijų pakankamai anksti. Kai kurie pastebėjo, kad iki pat kongreso negavė kvietimų.

3. Pagrindiniai įvykiai (vakarinės programos) pradėtos vėlai, kad lietuviai, gyveną Sāo Paulo tolimesniuose bairuose turėjo anksti išeiti, kad paspėtų namo prieš autobusams sustojant.

4. Atidarymas ir uždarymas labai ilgai tęsėsi.

5. Brazilijos lietuvių jaunimas nepasireiškė tiek stipriai, kiek Argentinos ir Urugvajaus, nors PALKas vyko jų namuose.

6. Iš svečių: nedalyvavo niekas iš aukštosios lietuvių, dvasiškijos (jie buvo Eucharistiniame Kongrese Australijoje) išskyrus marijonų vicegenerolą kun. V. Rimšeliš iš Romos; nė vienas iš Lietuvos diplomatinės tarnybos; niekas iš VLIKO (pirmininkas buvo Europoje). Tik Pasaulio Lietuvių Bendruomenė atsiuntė savo atstovus – vicepirm. dr. A. Nasvytį ir II PLJK pirm. R. Sakadolskį.

7. Jaunimo studijų savaitė-stovykla vyko perarti miesto ir tokiose sąlygose, kad nevisai pasisekė.

8. Portugališkoje rezoliucijoje vos užsiminta apie Žmogaus Teisių deklaraciją ir jos pažeidimus Lietuvoje - o tai pagrindinis dabartinis iššūkių lietuvių ginklas.

9. Plenumo posėdyje penktadienį, vasario 23, dalyvavo vos apie 30 asmenų.

10. Stebint meninę kongreso dalį, reikiama išskirti šiuos trūkumus:

a. Prieš kongresą skelbtoji meno komisija neveikė. Nebuvo sukviestas nė vienas jos posėdis, gal todėl, kad nebuvo paskirtas tai komisijai atsakingas vadovas.

b. Chorai koncertui rengtis pradėjo per vėlai, jei neklystu, tik 6 savaitės prieš kongresą. Nors Bendruomenės choras repetavo net po 4 vakarus per savaitę, bet koncerte dar buvo aiškiai girdimas jo nesusidainavimas. Labai gerai skambėjo tik dvi dainos: vyrų: „Par tizano daina“ ir moterų: „Nemunėlis“. Kitose dainose nemalonai rėžė ausį paskirų dainininkų per stiprūs balsai, prasiikišą pro kitus. Dirigentui nepavyko išsigausti tų nuotakų ir ugnies, koku yra Budriūno „O Nemune“, ar Žilevičiaus „Anoj pusėj ežero“ dainose, neminint kitų dainų.

c. Keletui chorų dainuojant drauge, dirigentai pasidalija, kuris kurias dainas diriguos. Kai koncerte nepastebėtas „Aušros“ choro dirigentas buvo paklaustas, kodėl jis nedarė nė vienos dai-

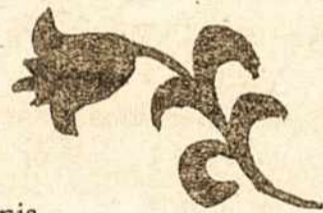
nos, atsakė, kad nebuves kviestas. Gal manyta būsiant gana, kad jis diriguos mišias bažnyčioje.

d. Kiek žinome iš lietuviškos įvairių kraštų spaudos, didžiųjų kongresų, lietuvių dienų progomis chorai ir kiti menininkai visomis jėgomis stengiasi labai gerai pasirodyti su nauja, įdomia programa – dainomis, kantatomis, solistais. Kodėl pas mus nepasistenta tai padaryti? Kodėl pasitenkinta išu. lenio atvykusių svečių šokėjų ir dainininkės programa, už kurios išpildymą jei nusiskynė laurus ir išsivežė, bet koku lietuviškos dainos lobiu prasiurtino mūsų pačių chorai? Ir kokio akstino jie patyrė iš to kongreso savo tolimesnei darbuotei?

e. Iki pusiaunakčio nutęstas baigiama posėdis atėmė daugeliui dalyvių gerą nuotaiką pasižiūrėt programos iki galo. Tuojau po „Grandies“ pasirodymo didžioji pusė publikos išėjo namo. „Nemunui“ ir chorui teko baigt programą neįaukiai ištuštėjusioje salėje, kurios prieangyje didoka triukšmą kėlė išėjusieji.

Paskutinė pastaba: Jei gero baltaus pradžioje duotum svečiams valgyt medų, tai jis sugadintų skonį kitiems valgiams. Tai atsitiko su baigiamojo koncerto programa. Mūsų „Nemunus“ šoka jau pasigėrėtina gražiai. Bet kai pirmiau šoko dar stipresnė „Grandis“, tai „Nemunus“ atrodė neužtarnautai silpnas. Taip nebūtų atsitikę, jei „Nemunus“ būtų šokęs pirmas, o paskui „Grandis“. „Ir vilkas būt buves sotus, ir ožka likusi gyva“.

Čia iškeltos kritiškos pastabos nenuvertina kongreso ir jo parengimų gerųjų pusių, apie kurias buvo anksčiau M. L. rašyta. Bet jos gali padėti kitą kartą ką nors tokio rengiant, viską dar geriau pravesti.

Petras Pakalnis

KAS KALTAS?

Praėjusių metų rudenį JAV laikraščiui rašė, kad kai kuriuose Rusijos miestuose pradėjo trūkti maisto: duonos, bulvių, daržovių ir javėnų. Jie sakė kad kaimiečiai atvyksta į miestus ir išgraibsto maisto produktus. Vienas kaimietis buves sugautas su 175 svarais kopūstų, kuriuos jis norėjęs parsivežti namo. Bet policija atėmusi iš jo 150 svarų, nes toks grobstymas esąs neteisėtas.

Fakta, kad Rusijoje trūko maisto, patvirtino ir pats žemės ūkio ministras Vladimiras Mackevič. Bet už maisto produktų trūkumą jis kaltino ne pačią žemės ūkio sistemą, o didelę vasaros sausurą. Tokios sausros, kaip 1972 m., Rusija nemačiusi jau 100 metų. Iš tiesų, kalta buvus ne tik vasara, bet ir keista žiema. Praėjusių metų žiemą Rusijoje sniego beveik nebuvo, o dideli šalčiai sunaikinę pasėlių šaknis. Tokiu būdu Sovietai netekę 27 milijonus tonų javų. Blogai buvę ir su pašaru. Todėl kai kurie kolchozai buvę priversti pauti gyvulius.

Matyt, kad Sovietų vadų nuomonės žemės ūkio klausimu labai išsiskyrė, nes šių metų sausio 31 dieną buvo sukviesti į Maskvą žemės ūkio ir meteorologijos specialistai. Nežinia, ką jie svarstė ir kam priskyrė maisto trūkumo priežas-

tis. Bet pasitarimu vaisius buvo nelauktas. Noromis ar nenoromis atleistas žemės ūkio ministras Mackevič. Ir jau nebe pirmą kartą.

Vladimiras Mackevič buvo žemės ūkio ministru nuo 1955 iki 1960 metų. Nežinia, už ką jis buvo atstatytas, bet Brežnevas pakvietė jį atgal į kabinetą žemės ūkio ministru. Tas pareigas ėjo tol, kol šimet vėl buvo atstatytas. Nuo revoliucijos pradžios Rusija turėjo 16 žemės ūkio ministrų. Aštuoni jų buvo sušaudyti.

Keistu sutapimu, Mackevič įpėdinis Dimitri Poliansky, gimė revoliucijos dieną, ėjo įvairias pareigas, buvo Politbiuro narys ir pasiekė pirmojo vicepremjero vietą. Kadangi ir šimet derliaus perspektyvos yra menkos, Kremliaus ekspertai pranašauja, kad ir jis būsiąs atstatytas.

Kad Rusijos žemės ūkyje yra netvarka, rodo šie duomenys, surinkti iš įvairių laikraščių. Taip vienas Vokietijos žurnalas rašė, kad viename hektare žemės rusai užaugina 15 centnerių javų, o vokiečiai 42 centneriu. Sovietuose viename hektare užauginama 120 centnerių bulvių, o Vokietijoje daugiau kaip dvigubai. Viena Rusijos karvė duoda tik pusę tiek pieno, kiek vokiečių karvė. Carų laikais Rusija eksportuodavo javus, o dabar turi importuoti. Praėjusiais metais Sovietai išleido du milijonus dolerių, pirkdami javų, JAV, Kanadoje, Prancūzijoje ir kitur. 1972 m. rudenį Rusijos juodoje rinkoje bulvių svaras kainavo 45 kapeikas (50 JAV centų) taigi 900 proc. brangiau negu vyriausybės nustatyta. Nėra ko stebėtis, kad rusai, sudarydami prekybos sutartį su JAV sutiko sumokėti 722 milijonus dolerių už ginklus ir medžiagas, gautas iš JAV per antrąjį pasaulinį karą, kad galėtų gauti grūdų.

Įdomiausias Rusijos žemės ūkio reiškinys yra maži sklypeliai arba daržai, kurie sudaro virš 3 proc. visos krašte išdirbamos žemės. Jie yra piliečių nuosavybė ir gerai išdirbami. Todėl juose užauginama du trečdaliai Rusijos bulvių, dauguma daržovių ir vaisių. Kiekvienai ūkininkų šeimai leidžiama turėti vieną karvę ir teliuką, dvi kiaules, 10 avių arba ožkų, kralikų, vištų ir bičių. Iš tų mažų ūkelių Sovietai gauna trečdalį visos mėsos ir peino bei 50 nuosimčių kiaušinių. Todėl savaime peršasi pasiūlymas didinti tų ūkių plotą, kad piliečiai turėtų kuo atsiremti ir nebūtų priklausomi nuo valdžios malonės. Bet Sovietų vyriausybė eina kitu keliu ir kaltina ne žemės ūkio sistemą, bet orą, ministrus, ūkininkus, tik ne savo komunistinę žemės ūkio tvarką.

Norėdama pakelti žemės ūkio gamybą 1973 m., praėjusių metų gruodžio mėnesį Sovietų vyriausybė paskelbė „audringas socialistiškas varžybas“. Lai mėtojams bus išdalinta 3.760 raudonų vėliavų, 6.000 trikampių vėliavėlių, automobilių, autobusų ir piniginių premijų maždaug tarp 7.000 ir 200.000 rublių. O kad iš miestų atvežti darbininkai derliui nuimti nevogtų daržovių „Trud“ laikraštis pasiūlė pastatyti laukuose sargus. Bet vargiai jie pagerins Sovietų žemės ūkį.

BELAISVIAI BUVO KANKINAMI

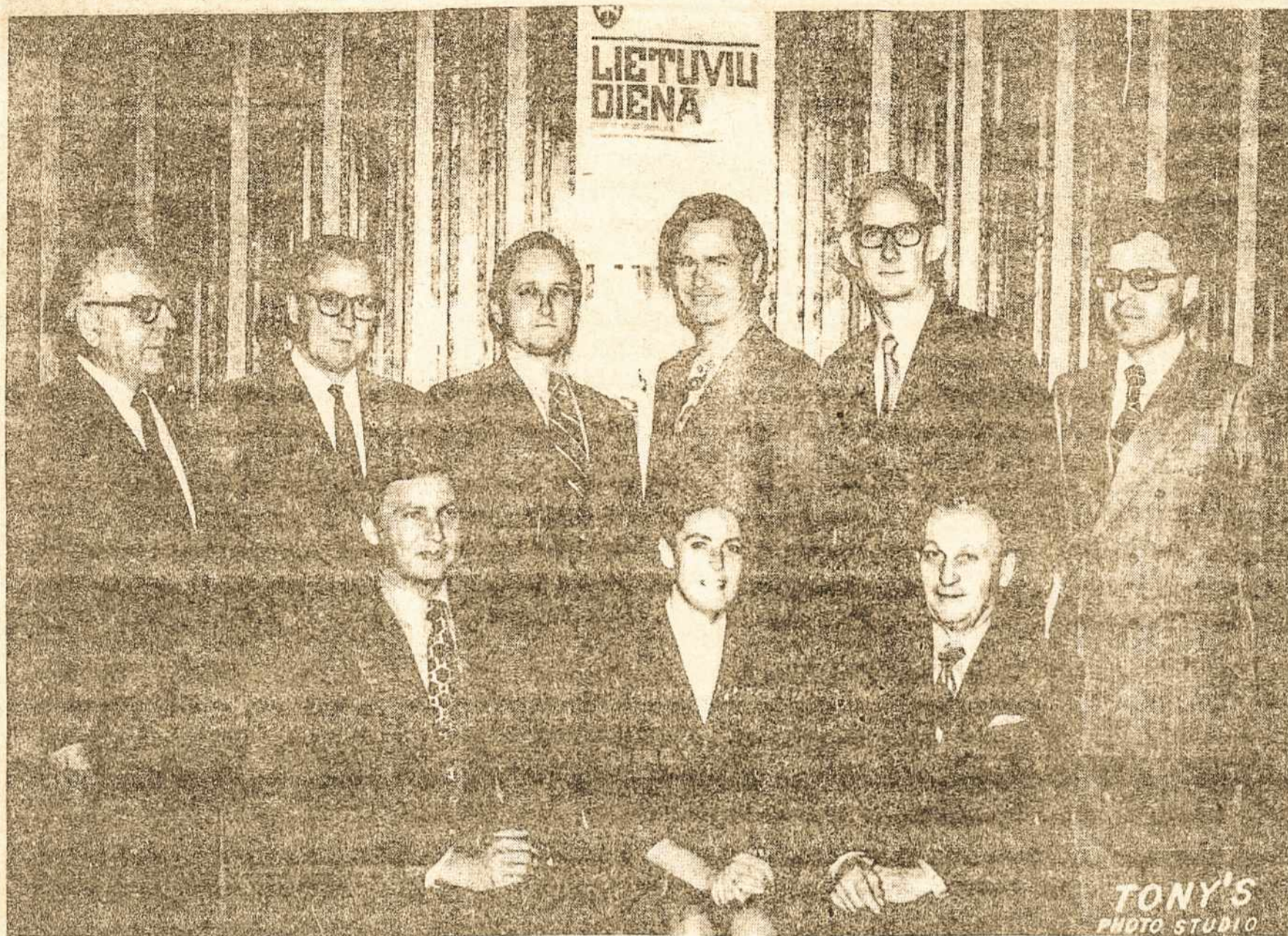
OLARK AFB, Filipinai. — Keyes Beech, Chicago Daily News korespondentas, praneša apie Amerikos belaisvių šiaurės Vietname blogą traktavimą ir jų kankinimą. Tas Amerikos pareigūnas, kuris belaisvių pasitiktį skrido į Hanojų ir paskui su jais grįžo į Filipinus, sako, kad belaisviai turi daug ką pasakyti, bet susilaiko, nenorėdami pakenkti kitiems, kurie dar nepaleisti. „Aš manau, kad kai paskutinis belaisvis bus paleistas, bus sprogimas“.

Tik trumpai paminėjo kai kuriuos praktikuotus žmonėms kankinti būdus: pakabinti prie lubų už rankų, į žaizdas, gautas kautynėse, pirmiausia pribarstyti druskos, laikyti purve visą parą tik burną leidžiant iškišti, mėnesiais laikyti tokiose kambarėse, kur žmogus negali net pajudėti.

Ypatingai buvo kankinamas pulk. Robinson Ricner, iš Oklahomos, išbuves nelaisvėj virš 7 metų. Komunistai žinojo, kad jis labai kietas vyras, tai iki privertė padaryti priešamerikietišką pareiškimą, jį kankino nepaprastai. Jie jį padarė pavyzdžiu kitiems belaisviams, kad neverta priešintis.

Grijusieji belaisviai pasakoja, kad paskutiniausias žinias jie yra girdėję, žinoję Kissingerio misiją, tik nežinoję, kad paleidimo metu jis buves kaip tik Hanojų. Kai vyko Amerikos rinkimai, jie pas save irgi rinko prezidentą ir labai didelę daugumą pasisakė už Nixoną. Paskutiniu metu jie buvo traktuojami geriau ir rasti palyginamai neblogos sveikatos. Iš Filipinų grįš į Ameriką kiti greičiau nei tikėjosi, dar šią savaitę.

Tie, kurie buvo šiaurės Vietnamo belaisvių stovyklose, buvo tuo laimingesni, kad jų buvo daugiau vienoj vietoj ir jų nevarinėjo iš stovyklos į stovyklą. Priešingai buvo Vietkongo nelaisvėje. Jie būdavo laikomi bam bukiniuose nameliuose po vieną, du ar tris ir nuo artėjančių pietų vietnamiečių tarpomi po džiungles, pergyveno bombardavimus, malariją, beri-beri ir kitas epidemijas pačiose primityviausiose sąlygose.

XVIII-sios Kanados lietuvių dienos komitetas. Sėdi iš k. A. Kličius — pirm., S. Piečaitienė — Montrealio LB apylinkės pirm. ir P. Rudinskas — informacijai. Stovi: B. Staškevičius — nakvynėm, J. Šiaučiulis — dienos leidiniui ir finansam, R. Otto — sportui, J. Piečaitis — koncertui, B. Niedvaras — baliui ir G. Vazalinskas — dailės parodai.

TAIP ŠMEIŽIAMAS KUNIGAS, BET JAM NEVALIA ATREMTI ŠMEIŽTUS

MIELAS PAULIAU,

Siunčiu Tau dvi iškarpas iš laikraščio, kad geriau suprastum, kokiose sąlygose tenka gyventi ir dirbti. Tikiuosi, kad paremsi savo malda, o prieš maldą bet kokie ginklai lieka bejėgiai. Iš kur aš kaltau, kad žmonės jaučia norą neprarasti savo tikėjimo, išpildyti bent tai, kas yra būtinausia? Argi gydytojas gali atsakyti savo pagalbą sunkiai sergančiam ligoniui? Juo labiau kunigas neturi teisės nusiūkti nuo tų kam jis turi šventą pareigą padėti jų sielos reikaluose. Ir tuo aš didžiuojuosi, kad Dievas duoda progos būti pažemintam ir pakentėti dėl Jo vardo. Gi mūsų pareiga yra melstis ir aukotis už tuos, kurie persekioja Dievo Bažnyčią. Kai stovėsi prie altoriaus, prisimink ir juos, kad ir jie pažintų tikrąjį Dievą, o ne tokį, kokį patys „numaliavojo“.

Parašyk, ar gavai šį laišką ir laikraščius. Kalendoriaus negavau, turbūt liko milicijoje.

Prieš kiek laiko Kustanajaus rajono džiovininkų dispanserio (sanatorijos) kolektyvas savo susirinkime svarstė laikraščio pranešimą apie dispanserio šoferio Albino Dumbliauskos antivisumeninę veiklą. Aiškūs daiktai, — sako laikraščio „Lenino Kelias“ straipsnio autorius, — kad trumpame feljetone nėra įmanoma smulkiau nušviesti Dumbliauskos dvilypio gyvenimo tamsiąsias puses. Tad susirinkimo dalyviai pateikė negražių faktų, kurie charakterizuoja Dumbliauską, kaip piktą žmogų nekentėją, kuris sugėba grubiai nuskriausti moterį, į vargą nustumti žmogų, jeigu jis mato, kad šis nepasitarnaus jo „užkuliniams“ interesams. Bet jis apsimeta esąs malonus, geras draugas tiems, kurie, jo manymu, bus galima panaudoti kaip pagelbininkus. Susirinkime buvo pateikti dokumentai, kurie metė šviesos į menką ir tamsią šio kunigo asmenybę. Tuos dokumentus turi

Komisija, kuri prižiūri, kad būtų laikomasi įstatymų, kuriais yra tvarkomi religiniai kultai. Toji Komisija veikia prie Kustanajaus Vykdomojo Komiteto.

Laike didžiojo Tėvynės karo, kai visa sovietų tauta, visų tautybių žmonės — Albino amžiaus — su ginklų rankoje gynė nuo priešo socialistinę Tėvynę, tame skaičiuje ir jo gimtąją Lietuvą, Albinas ramiai sau leido gyvenimą. Tris metus — 1943—1946 — Dumbliauskas praleido Paryžiuje jėzuitų vienuolyne. Ten jis baigė veidmainystės, dviveidiškumo ir didelio apsukrumo mokslą. Ne veltui jau nuo seno žodis „jėzuitas“ yra tapęs klastingumo sinonimu. Tuo žodžiu yra vadinamas toks žmogus, kuris savo tikslui pasiekti panaudoja visokią niekšybę. Štai kas žodyne sakoma po žodžio „jėzuitas“: Jėzuitai niekad neatsisakė savo reikalui panaudoti apgaulės veidmainystės, šnipinėjimų, žmogžudysčių. Jėzuitų

obalsis yra: „Tikslas pateisina priemones“. Albino Dumbliauskos tikslas yra nusakomas neapykanta visam, kas yra sovietiška.

KUNIGAS, ŠOFERIS

Po karo, 1946 m. rudenį, jis įstojo į Kauno dvasinę seminariją. Kai gavo baigimo dokumentą, jis ėjo kunigo pareigas įvairiose Lietuvos TSR parapijose. Tačiau jėzuitas nesirūpino religinių pareigų atlikimu. Jo pagrindinis užsiėmimas buvo visai kitas. Dėl sovietinių įstatymų pažeidimo, iš Dumbliauskos buvo atimta teisė dirbti religinį darbą tikinčiųjų tarpe.

Tada jis griebėsi šoferio amato. Tačiau jis nepasikeitė. Jis juodino sovietų žmonių gyvenimą, kvailino paauglius, norėdamas iš jų paruošti sau pagelbininkus. Nekartą apie Dumbliauską rašė Lietuvos laikraščiai ir net vienas satyrinis žurnalas. Jis išvyko iš Lietuvos, ir pasirodė Kustanajuje tikėdamasis, kad čia niekas nesužinos apie jo buvusią veiklą.

AR KAUKĖ RELIGIJA?

Jis nepranešė nei tikintiesiems, nei Vykdomojo Komiteto religiniams reikalams įgaliotiniui, kad jam buvo uždrausta eiti kunigo pareigas. Visa tai jis nuslėpė. Ir taip jam pavyko gauti laikiną leidimą atlikti religines pareigas bažnyčioje. Tačiau ir čia jis grįžo prie savo senų darbų. Religija jam tėra kaukė, po kuria jis paslepia savo dviveidišką, veidmainišką ir išnaudotojo veidą. Dumbliauskos laiškei Vykdomajam Komitetui ir kažkokiam Anicetui, kuris gyvena užsienyje, parodo, kad jis nieko neišmoko iš savo gyvenimo praeities. Humanišką su juo sovietų valdžios elgesį jis išsiaiškino, kaip visko atlidumą, ir nutarė galįs daryti, ką tik nori.

Susirinkime Dumbliauskas laikėsi drąsiai ir akiplėšiškai. Jis visai negalvojo pripažinti, kad yra nusikaltęs prieš visuomenę. Jis bandė vaidinti geradarių ir net kovotojų už teisingumą vaidmenį. Jis nebūtų jėzuitas, jeigu nepanaudotų net to susirinkimo, veidmainiškai puldamas oficialius miesto Vykdomojo Komiteto atstovus ir religinių reikalų įgaliotinį prie apskrities Vykdomojo Komiteto. Jis neigė tai, kas buvo akivaizdų, apsimeddamas nekaltu avinėliu. Tik po to, kai prie miesto Vykdomojo Komiteto veikiančios sovietinių įstatymų apie religinius kultus priežiūrą komisijos narys I.H. Živogledas susirinkusius painformavo apie Dumbliauskos laiškei Anicetui turinį, tada dingo Dumbliauskos karingumas. Iš viso matosi, kad laiške minimas Anicetas yra svarbi figūra. Jis nėra eilinis tikintysis katalikas. Į jį galima kreiptis prašant pagalbos, galima gauti iš jo kišeninį magnetofoną, mažo formato religinės literatūros, ir per jį galima paveikti Vatikano radijo transmisijas. Ne, Dumbliauskas rašo ne paprastam mirtingajam: „Būtų labai gera — rašo jis Anicetui — kad tasai kalbėtojas iš Vatikano radijo rusų kalba parodytų daugiau energijos. Mūsų dvidešimtajame amžiuje tyrlaikinis žmogus priima tik tą, kas yra jėga įdedama. Tasai kitas kalbėtojas, berniukas ar mergaitė, nors ir kalba monotoniškai, jau yra geriau girdimi. Bet tasai — senis, kol pasakys žodį, kol prisirengs pasakyti antrą, klausytojui sukelia tik šypsnį. Jaunimas jo klausydamasis mano, kad tenai, Vakaruose, tiki tik seniai, o jaunimas jau nebetiki. Pasiklausykite Monte Carlo. Iš ten perduodama programa taip, kad net žemė dreba“. (Dumbliauskas turi galvoje Monte Carlo antisovietines transmisijas į Sovietų Sąjungą).

Toliau laiško autorius nutarė pagązinti: „Pasistenkite išpildyti mano prašymus. Jeigu mes drauge su jumis įtemp-tai nedirbsime, tai komunistai laimės visame pasaulyje. Tada ir jums atsiras vieta Sibire.“

Iš šių žodžių jau aiškiai matėsi kam tarnauja ir kokių tikslų siekia Dumbliauskas. Jis tarnauja tiems, kurie veda neatlaidžią kovą prieš komunizmą.

ARTIMO MEILĖ IŠ- JUOKIAMA

Albinas Dumbliauskas bandė susirinkime pavaizduoti save kaip nepaprastai gerą, jokio savanaudiškumo neturinčią žmogų. Štai, aš pas save laikau išsigailėjimo ir visiškai be jokio atlyginimo svetimus žmones. Ne tik neimu mokesčio už kambarį, bet juos iš savo kišenės maitinu, girdau. O man, vienam žmogui ar daug reikia? Kas lieka, atiduodu žmonėms. Tačiau ar Dumbliauskas yra iš tikrųjų toks nesavanaudis? Ne. Štai faktai. Dažnai sutaną siėpdamas valizoje, kunigo teisių nustojęs Dumbliauskas išvažiuoja į kaimus „ant uždarbio“. Už dievmeldystę Dumbliauskas ima po 5 rublius nuo asmens. Jis nesivaržo imti pinigų net iš liguistos senelės. Pavyzdžiui, Borovske buvo atsitikimas, kad tikinčioji Monika Lampert jam atidavė paskutinius savo pinigus, kuriuos buvo sušaupiusi sau reikalingiems vaistams pirkti.

Penkto ir šešto puslapių redaktoriui A. Saulaičiui nespėjus grįžti pramatytu laiku, juos užpildyt teko M. Lietuvos redaktoriui. Jis nespėjo juos suredaguoti taip, kaip buvo įprasta. Ta proga kilo min-

tis parodyti, kaip jaunimo ir vaiku puslapiai atrodo kituose lietuvių laikraščiuose, pav. Kanadoje ir Š. Amerikoje. Todėl čia ir dedame iškirpe iš DRAUGO ir iš TĒVIŠKĒS ŽIBURĪŲ atitinkamus skyrius.

JAUNIMO ŽIBURIAI

Redaguoja R. Sakalaitė, talkinama kolektyvo • Jaunimo žiburiai, 941 Dundas St. W., Toronto 3, Ont.

"Prikelkime miegantį milžiną"

Šiaurės Amerikos lietuvių studentų suvažiavimas Klevelande

1972 m. lapkričio gale įvyko Šiaurės Amerikos Lietuvių Studentų Sąjungos 22-sis suvažiavimas. Grįžo prie LSS veiklos lopusio — Klevelando beveik du šimtai studentų ir filisterių. Juos sutraukė, be abejonės, tai, kas visuomet sugundo jaunimą vyksti į suvažiavimus, būtent, pramoga. Bet tuo pačiu metu ir suvažiavimo tema sukėlė susidomėjimo: "Prikelkime miegantį milžiną!"

Suvažiavimo pagrindinis užsiėmimas buvo kreipti ypatingą dėmesį į LSS veiklos orientaciją, pabrėžiančią lietuvių studentų vaidmenį universitetuose. Šia mintimi suvažiavimą pradėjo kun. K. Pugevičius, ketvirtadienio vakare kalbėdamas tema "Lietuviškoji veikla universitetuose". Milžino kėlimas prasidėjo sekančią dieną darbo posėdyje, kuriame buvo keliami sąjungos organizaciniai klausimai. Susirinkusiųjų atsiliepimai kėlė reikalą naujai nustatyti sąjungos tikslus ir veiklą kreipti į universitetus, jei sąjungą norima išlaikyti gyvą.

Tą pačią dieną pagaunančiai kalbėjo dr. J. Stukas, buvęs Lietuvos vyčių pirmininkas, iš New Jersey. Jo tema buvo "Lietuviška kultūra ir 'mass media'". Jis aiškino, kaip pasiekti amerikiečių radiją bei televiziją, ragino nepalaidoti LSS.

Vėliau įdomų pranešimą apie Lietuvos atstovybių likimą skaitė Valdemaras Šadauskas iš Čikagos. Sekė simpoziumas tema: "ALTOs ir VLIKO ryšiai su jaunimu". Kalbėjo VLIKO pirminkas J. K. Valiūnas. Čia buvo

Rašo moksleivė iš Lietuvos

Dėde Antanai ir teta Brone!

Dėkoju už vaizdelį ir fotonuotrauką. Mes jaučiamės gerai. Jau beveik du mėnesiai praėjo nuo mokslo metų pradžios. Šiomet man sekasi: į namus dar neparščiau nei dvejetu, nei trejetu. Kol kas renku penketus ir ketvertus. Bet pažūrėsim, kaip bus toliau. Žinoma, nepagalvokite, kad seniau aš blogai mokiausi. Ne, trejetas man — retas svečias, o apie dvejetuką nė kalbėt neapsimoka: pasitaiko kartais per žioplumą, ir tai tik 1—2 kartus per metus.

paliesta susikaldymo problema.

Po to buvo pasikalbėjimas su advokatu Z. Butkum ir gyd. Butkiene, neseniai atvykusiais iš okupuotos Lietuvos. Tik gaila, kad labai trumpai kalbėjo.

Šeštadienio darbo posėdis turėjo greičiau baigtis, tačiau apsimokėjo laukti naujųjų veiklos gairių galutinio nustatymo.

Nutarta pridėti prie LSS statuto šiuos tikslus:

a. Skatinti kultūrinę ir visuomeninę veiklą universitetuose, kuriuose yra lietuvių bei lietuvių reikalais besidominčių asmenų.

b. Rūpintis studentams studijavimo galimybių sudarymu bei pagerinimu, juos informuojant bei organizuojant medžiaginę paramą.

c. Skatinti lietuvių studentų draugišką santykiavimą su kitataučiais studentais ir atstovauti lietuviams studentams vietiniuose universitetuose.

Taip pat užsibrėžta paskirti ryšininkus įvairių vietovių universitetuose, kurie palaikytų ryšius tarp centro valdybos ir tų vietovių studentų bei susidomėjusių asmenų.

Mano kelias į sąmoningąją lietuviybę

Mano kelias į sąmoningąją lietuviybę buvo man sunkokas.

Esu gimęs Australijoje, ir nelaimei — mano tėvai apsigyveno toli nuo Adelaidės miesto, kuriame vyksta visa lietuviškoji veikla ir yra daugiau progų susitikti su lietuviais, ypač tokio pat amžiaus, kaip aš pats.

Adelaidės mieste, esančiame už 20 mylių nuo mano gyvenamosios vietos, yra Lietuvių Namai, o juose ir lietuviška Australijos Lietuvių Bendruomenės savaitgalio mokykla, kurią aš lankiau 8 metus. Ačiū už tai mano tėveliams. Belankydamas mokyklą, dalyvavau ir lietuvių skautų organizacijoje. Stropiai lankiau mokyklą; patiko lietuvių kalba, o ypač Lietuvos istorija.

Kai baigiau lietuviškąją savaitgalio mokyklą, jos vedėjas p. Statnickas, lietuvių kalbos mokytoja p. Urbonienė ir istorijos mokytojas p. Maželis man patarė neakivaizdiniu keliu studijuoti lietuvių kalbą bei literatūrą Pedagoginiame Lituanistikos Institute, kuris yra Amerikoje, Čikagos mieste. Gavęs pri-

Kitos rekomendacijos buvo, kad LSS nariai dalyvavimu paremtų Pietų Amerikos Lietuvių kongresą; stengtusi savo universitetuose įvesti medžiagos apie Lietuvą, apie lietuvius ir jų veiklą; supažindintų universitetų visuomenę su šia medžiaga, ruošdami parodas, minėjimus...

Šeštadienio programa nesibaigė rezoliucijų patvirtinimu. Po R. Sakadolskio nurodymų pasisakymų apie išpūdžius iš jaunimo kongreso įvyko naujos LSS centro valdybos rinkimai. Išrinkti iš Klevelando: Rimas Aukštuolis, Vytautas Žagarskas ir Marytė Idzelytė.

Paskutiniai suvažiavimo programos punktai buvo tikrai įdomūs. "Filmų festivalyje" rodė Jonas Mekas savo "Reminiscences of Lithuania", Romo Šliavo filmą ir Verbos "Šimtamečių godos". Prieš vakaro šokius puikų koncertą davė Klevelando vyrų oktetas.

1973 m. tikimės matyti judresnę LSS. Apie naujų užsiėmimų pasisekimą sužinosim iš studentų veiklos ir iš pranešimų per sekantį suvažiavimą Detroito mieste. R. S.

tarimą iš tėvų, sutikau ir šiuo savo pasiryžimu irgi esu labai patenkintas, nes jaučiu, kad nutolstu nuo lietuvių kalbos, bet vis ją turtinu. Susipažinau su lietuvių literatūra, labai pamėgau savo lektorių, nors dėl didelių nuotolių su jais ir nesusitinku. Dabar vis man atrodo — darausi sąmoningesnis lietuvis.

Norėčiau tą užsibrėžtąjį tikslą greičiau pasiekti. Bet ir vėl kliūtis — High School egzaminai. Manau, kad pasiekęs augsčiau mokslą, būsiu naudingesnis ir lietuvių.

Neatsižvelgdamas į tai, kad reikia daug ruoštis egzaminams, stengiuosi, kiek sąlygos leidžia, atlikti negaišdamas ir Instituto lietuviškus darbus, ypač kad labai gražius paraginimus, įvertinimus ir linkėjimus gaunu iš savo Ped. Lituanistikos Instituto lektorių.

Labai gaila, kad mirė Instituto direktorius a. a. Domas Velička. Dabar jau tas neakivaizdinio skyriaus direktoriaus ir lietuvių literatūros dėstytojo pareigas perėmė lietuvių kalbos lektori-

rius Ignas Serapinas, kuris mane taip pat padrašina ir pakelia norą dirbti. Už visa tai jam esu taip pat labai dėkingas.

Aš noriu būti sąmoningas lietuvis ir dabar jau pilnai esu ištikinęs, kad lietuvių kalba, lietuvių literatūra bei Lietuvos istorija šiame mano kelyje gali daug padėti, o, be to — ir lietuviškos organizacijos. Man patinka skautai, tai aš šioje lietuviškoje organizacijoje ir dalyvauju.

Pamėgti lietuvių kalbą padėjo dar ir štai kas: lietuvių savaitgalio mokykla skyrė premijas (pinigais). Aš tą galimybę išnaudovau ir vis daugiau pripratau lietuviškai skaityti.

Jaunimui noriu patarti ne tik lankyti lietuvišką savaitgalio mokyklą, bet ir atlikti paskirtus darbus, kad vėliau netektų gailėtis. Aš pats, pradėjęs lankyti lietuviškąją savaitgalio mokyklą, dažnai gailėjausi laisvų šeštadienių, bet dabar matau ir suprantu, kad klydau.

Algis Dunda

ALGIS DUNDA yra jauniausias Ped. Lituanistikos Instituto studentas, gimęs 1957 m. rugpjūčio 1 d. Australijoje. Ten jis rūpestingai savo tėvų prieglobstyje gyvena ir moko. Tai retai neužtikamo darbštumo, pareigingumo ir valingumo jaunuolis, galintis būti šviečiančiu pavyzdžiu ne tik jo amžiaus jaunamiesiems, bet ir žymiai už jų vyresniems — net ir barzdose paskendusiesiems dabartinio jaunimo atstovams. Tai tikras Vaizganto raštuose vaizduojamas deimantukas.

Šiame Institute lituanistines studijas vos keturioliktus metus įpusėjęs Algis pradėjo 1971 m. pirmame ketvirtyje, ir per pusantrų metų bendrinio kurso dalykų keturių semestrų baigmė jam visai jau nebe už kauną. — O, kad šiuo gražiu pavyzdžiu pasektų ir daugiau lietuvių jaunimo!

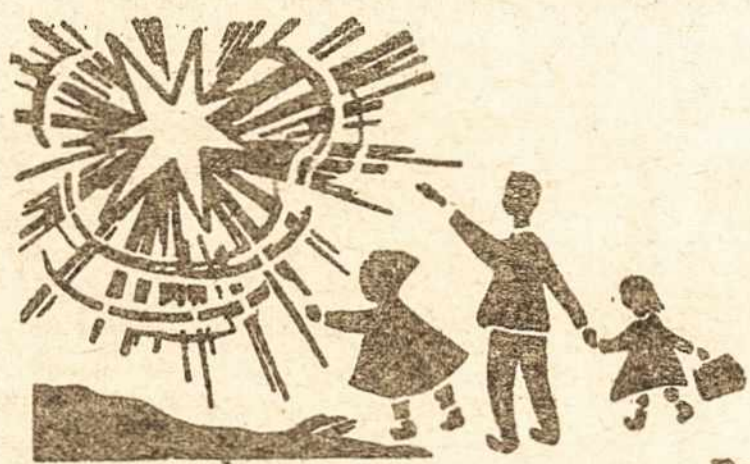
Jaunasis Algis niekad nėra nusiskundęs, kad jam pateikiami darbai persunkūs. Net kirčio ir priegaidės kursą jis įveikė visai dailiai, be dejavimo.

Daugeliui pas mus ir keli blokai iki lituanistinės mokyklos yra pertolimas kelias ir dėlto nuo jos lankymo susilaikoma, Algio tėvams ir 20 mylių per aštuonerius metus nebuvo nei tolimas, nei įkyrus kelias, nes sąmoningoji lietuviybė buvo stipresnė už fizinius ir materialinius nepatogumus.

Išskirtino dėmesio bei pagarbos verti ir Algio savaitgalio lituanistinės mokyklos mokytojai už jų išmintingą dėmesį ir rūpestį, parodytą lituanistinio švietimo tęstinumui. Nukreipdami kiekvieną gabų ir rimtą jaunuolį-jaunuolę į Ped. Lituanistikos Institutą ruošti pakeisti juos ateityje parodo, kad jiems labai rūpi išlaikyti lietuviybę gyvą, sąmoningą ir veiklią ilgiam laikams. Linkėtina, kad jie sugebėtų atrasti savo auklėtinių tarpe ir daugiau panašių Algijų, Rasų, Danguolių.

IGNAS SERAPINAS

Dienraščio DRAUGAS vaikų priedo iškarpa

Žvaigždutė

Isteigtas Lietuvių Mokytojų S-gos Chicagos skyriaus
Redaguoja J. Plačas. Medžiaga siūsti: 7045 So. Claremont Avenue, Chicago, Illinois 60638

PIRMAS SLIDINĖJIMAS

Vieną vakarą sėdėjau namuose ir galvojau, ką darysiu kitą dieną. Labai šalta, stiprus vėjas pučia. Staiga suskambėjo telefonas. Nenoromis nuėjau atsakyti. Skambino mano draugas ir klausė, ar aš noriu važiuoti su juo slidinėti. Aš labai apsidžiaugiau, nes labai norėjau kada nors pabandyti slidinėti. Gavus iš tėvelių leidimą, susitarėm dėl važiavimo. Greitai pasirodė mašina, ir mes išvažiavome. Aš išsinuomavau slides ir kitus reikalingus dalykus. Apšlaviau sunkius batus. Visa tai buvo labai sunku. Bet kai pradėjau slidinėti, neįsivaizdavau to

sunkumo. Nors daug kartų griuvau, bet neblogai slidinėjau. Man slidinėjimas labai patiko. Į namus grįžome vėlai naktį. Buvau labai pavargęs ir greitai užmigau.

Jonas Jasiulaitis,
Brighton Parko lit. mokyklos
8 skyr. mokinys

AŠ BUVAU PAKLYDUSI MIŠKE

Vieną labai gražią saulėtą dieną aš buvau nuėjusi pasi-vaikščioti į mišką. Buvo labai gražu stovėti po dideliu ąžuolu. Aš pradėjau žengti toliau, nes aš norėjau pamatyti, kaip atrodo voverės lizdas. Jau darėsi tamsu, o dar vis aš nemačiau kaip atrodė voverės lizdas. Aš išalkau, todėl apsisukau, kad grįščiau namo. Bet netoli paėjus, pamačiau voverės lizdą. Mano tėtis sakė, kad voveraitės daugiausia gyvena medyje. Kartais jos suranda seną paukščių lizdą ir lizde apsigyvena, arba pasidaro savo lizdą. Jau buvo tamsu, kai aš palikau lizdą ir pasukau namų link. Dabar buvo taip tamsu, kad negalėjau talko matyti, todėl aš atsisėdau po medžiu. Buvau beveik užmigus, kai išgirdau kaž kieno balsą. Tas balsas buvo panašus į mano tėtės balsą. Kai paklausiau, kas ten šaukia, patyriau, kad mano tėtis ir mama atėjo manęs ieškoti. Geriau daugiau aš neisiu į mišką, ieškoti voverės lizdo.

Sigita Bersenaitė, VI sk. mok.
Londono šeštad. mokykla.
Kanada

GYVULUKAI MUZIKANTAI

Vieną kartą gyveno laputė, pabėgęs šuniukas, voveraitė, asilas ir graži juoda ir balta katytė. Jie visi gyveno gražiamė miške. Vieną dieną asilas rado tuščią namą girioje. Jis įėjo į vidų ir rado didelį smulką, pianiną, mažą būgną ir mikrofoną. Jis pašaukė savo draugus ir visi susirinkę kambaryje pradėjo groti. Laputė grojo didžiuliu smulku. Šuniukas pini-

migo. Tuomet atplaukė išalkęs rykliys. Kai jis pamatė tą miegantį vėžliuką, pašaukė dar 10 ryklių ir pradėjo plaukti aplink vėžlį. Vėžliukas atsibudo ir pamatė 11 alkanų ryklių. Tuomet jis greitai iplaukė į tamsų urvą. Ten akmenys pradėjo kristi. Jis išlipo į krantą ir pamatė žuvėdras. Jos norėjo jį suvalgyti. Tuomet jis pasislėpė tarp medžių, kur žuvėdros negalėjo jo pamatyti. Bet prie medžio buvo gyvatė, kuri norėjo vėžliuką suėsti pusryčiams. Tuoj vėžlys nuėjo, kur jis paliko savo kiautą ir užsidėjo. Dabar nutarė, kad jis daugiau niekada nenusiims savo kiauto.

Aras Tamošiūnas,
Rochesterio lit. m-los mokinys.

JEI AŠ BŪCIAU PREZIDENTAS

Jeigu aš būčiau prezidentas, visi gautų po vieną galioną ledų. Visi gautų po vieną saldai- niuką iš krautuvės veitui. Nie- kam nereikėtų eiti į mokyklą. Visi gimtadieniai būtų paskelbti švente. Jeigu aš būčiau prezi- dentas, visi turėtų mažą balta šuniuką ir gražų balta katinu- ką. Visi gautų braškių tortą po valgio. Jei aš būčiau preziden- tas nebūtų karų, nei mokesčių. Visi saldumynai būtų pigūs. Jeigu aš būčiau prezidentas, vi- si vaikai turėtų spalvotą televi- ziją, ir galėtų žiūrėti vėlai vė- lai vakare. Jeigu aš būčiau pre- zidentas, aš duočiau visiems, kurie sueina 13 metų, po auto- mobilį, ir visi galėtų balsuoti nuo 11 metų. Visi galėtų žaisti visą dieną, arga galėtų miegoti visą dieną, ir visi gautų po nau- ją dviratį kiekvieną savaitę. Vi- si galėtų skristi DC-747 lėktuvu aplink pasaulį. Jei aš būčiau prezidentas, pinigai būtų nereiki- kalingi, nes viskas būtų veitui, ir niekam nereikėtų dirbti. Kol visa tai įvyks, jau būsiu senas.

Linus Nasvytis,
Clevelando Vysk. M. Valančiaus
lit. mok. 8 sk.

KĄ IDOMAUS MAČIAU ATOSTOGAUDAMAS

Jonas Minelga

ERDVESĖ

Maryt,
Dalyte, Jonai,
Žvaigždučių
Milijonai
Padangėj suspindėjo,
Kai saulė migt nuėjo.

Žiūrėk,
Sietyno dvaras!
Ten — ratuos
Grigas baras.
Su kuo? Nuo Paukščių Tako
Jis jiems nebeprasako.

Mėnuo,
Lyg senas dėdė,
Dažnai
Virš klevo sėdi
Ir spokso į Aušrinę,
Į žemę gintarinę.

MŪSŲ ŠEIMA

Mano tėvelio vardas yra Ma- rijus, o mamytės — Aldona. Mano tėvelis ir mamytė važiuo- ja į darbą. Močiutė lieka namie. Aš turiu du broliukus: Arūną ir Giedrių. Arūnas turi du vėžliu- kus. Aš turiu tris auksines žu- vytes. Jų vardai yra: Greitutės.

Algis Sedonis,
II skyrius
Dariaus - Girėno lit. m-la.

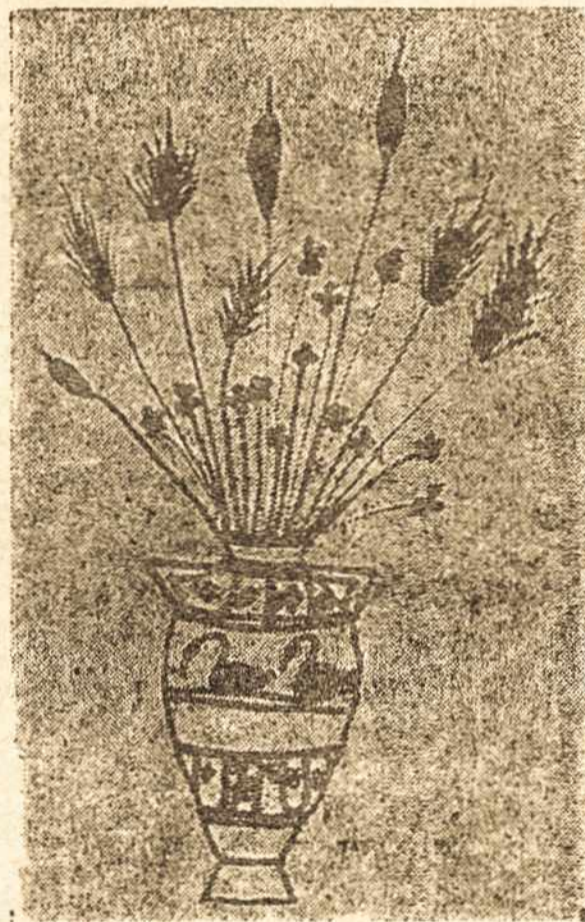
GALVOSŪKIAI

I

Praėjusią savaitę vieną dieną buvau mieste. Nusikirpau plau- kus, nusipirkau tos dienos laik- raštį, turguje pirkau vynuogių ir įvairių smulkių dalykų vais- tinėje. Išsikeičiau banke 50 dol. čekį.

Kirpykla uždaryta pirmadie- niais. Bankas neveikia šeštadie- niais ir sekmadieniais. Turguje galima pirktis pirmadieniais, trečiadieniais ir šeštadieniais. Vaistinė tik sekmadieniais už- daryta. Kurį savaitės dieną aš buvau mieste?

(5 taškai)

Piešė Ramona Bielskytė, Marquet- te Parko lit. m-los III sk. mok.

Kokio akmens nėra vanden- nyje?

(5 taškai)

IV

Kiek tonų sveria mūsų plane- ta žemė?

(5 taškai)

Atsiuntė Vytenis Bichuevi- čius.

V

Atlanto vandenyne yra dvi mažos salos: Saint Pierre ir Miquelon. Jos yra pietinėje da- lyje vienos didelės, Kanadai priklausančios, salos. Kaip va- dinasi ta didžioji sala?

(5 taškai)

KRISTUS, TIKINTYSIS IR SUPASAUĖJIMAS

T. Petras Daugintis S.J.

Žydų vadai, farizėjai, Rašto žinovai, kunigai ir didelė tautos dalis atmetė Kristų ir jį nukryžiuo. Jie laukė Mesijo, Kristaus, kuris žydus turėjęs padaryti žemiškom gėrybėm pertekusia, galiną karalyste.

Ir mūsų laikais tautų vadai, mokytoji, draug su miestiečiais atmeta Kristų išganytoją. Nepadedas Kristus jiems su kurti išsvajotosios žemiškos gerovės, dėlės laimės. Kristus, religija, Bažnyčia išvaromi ar taikiai išstumiami iš mokyklų, valdžios įstaigų, viešojo ir privataus gyvenimo.

Tas vis plačiau vyksta išsilaisvinimas iš Bažnyčios ir kunigų globos, iš religijos skelbiamų tiesų ir doros reikalavimų dabar yra vadinamas sekularizacija. Lietuviškai jis būtų supasaulėjimas, tai yra grynai pasaulišku, žemiškų dalykų isigalėjimas, atsisakant viršžemiškų, antgamtinių religinių, bažnyntinių vertybių, ar joms nesidomint, nustumiant į šalį.

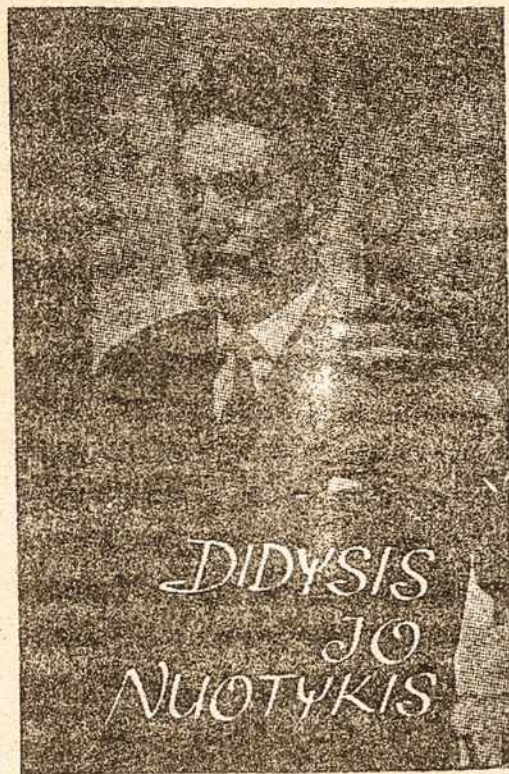
Mes tikintieji žmonės, susipratę katalikai, turėtume vis geriau pažinti gerąsias ir blogąsias įvairiaveides sekularizacijos puses. Sekularizacijos pavojai yra žmogaus savęs paties nužeminimas iki dvikojų gyvulio, jo pavertimas pilkos masės dalele, bevardžiu fabriko numeriu; yra žmogui uždedama naujom formom vergovė tiek kapitalistiniuose, tiek komunistiniuose kraštuose; yra tie kasmet vyksta iššūdymai milijonų negimusių kūdikių, nuolatiniuose karuose milijonai jaunų vyrų, grėsmė atominių bombom sunaikinti visą žmonią; yra du trečdaliai išalkusios žmonijos ir jį hupius, narkotikus, pasimetimą pasinešusi jaunuomenė.

Sekularizacijos, supasaulėjimo teigiama pusė yra didesnės pastangos užvaldyti visą pasaulį, visas gamtos jėgas, išplėsti mokslą, techniką, kultūrą, pakelti žmogaus teisingumą, tiesumą, atsakingumą ir pasitikėjimą savimi. Visos tos teigiamos sekularizacijos savybės mums katalikams yra priimtinos ir puoselėtinos. Kaip tik tai yra Dievo mintis ir mūsų, Dievo vaikų, pareiga – užvaldyti visą pasaulį ir jame sukurti, technikos ir mokslo pagalba, sau geresnį, laimingesnį gyvenimą.

Mūsų laikai, kuriuose šiandien gyvename, mus katalikus, įpareigoja gal daugiau negu praėjusieji, kad mūsų religinė praktika ir elgesys būtų nuoširdesnis, kad mes būtume tikrai teisingi, broliški, solidarūs, ypač su vargstančiais; kad mūsų šeimos, parapijos, draugijos būtų lyg pirmosios broliškos krikščionių bendruomenės, apie kurias sakydavo pagonys: „Žiūrėkite, kaip jie mylisi.“

Tada tie supasaulėję žmonės iš tikinčiųjų elgesio ir žodžių supras ir tikės kad Dievas yra aukščiau už visas gėrybes, kad visi žmonės Kristuje yra Dievo vaikai, kad Dievas yra tėvas, tėviškai besirūpinas, mylis ir gailėstingas, kad įsikūnijęs Dievo Sūnus – Jėzus Kristus tikrai yra žmonijos Mokytojas, Atpirkėjas, kad tik Kristuje žmogus gali pasiekti pilną žmoniškumą, o žmonija – brolišką sugyvenimą ir laimę.

NAUJOS KNYGOS

• **DIDYSIS JO NUOTYKIS.** Prof. J. Eretas tarnyboje Lietuvai. Parašė: St. Šalkauskis, A. Skrupskelienė, A. Šešplaukis, J. Brazaitis, O. Labanauskaitė, A. Liuima ir St. Yla. Bendradarbiavo: A. Avižonienė, J. Botyrius, F. Breimeris, V. Dabušis, Z. Ivinskis, J. Kavaliūnas, Ig. Malėnas, A. Masionis, A. Mažiulis, Sesuo M. Palmira, Pr. Razminas, St. Rudys, C. Surdokas. Spaudai paruošė J. Brazaitis. Techninis sutvarkymas P. Jurkaus. Išleido prof. J. Ereto bičiuliai. Knygos administrat. kun. V. Dabušis, 147 Montgomery Pl., Peterson, N. J. 07501. Spaudė Pranciškonų spaustuvė, 910 Willoughby Ave., Brooklyn, N. Y. 11221. Tiražas 1000 egz. Kaina \$5.00. Knyga 288 psl.

M. LIETUVOS REDAKCIJOJE GALIMA GAUTI LABAI ĮDOMIĄ KNYGĄ GENEROLO STASIO RAŠTIKIO, PASKUTINIOJO LIETUVOS KARIUOMENĖS VYRIAUSIO KARO VADO, ATMINIMŲ TREČIĄJĮ TOMĄ.

LIETUVIŲ KATALIKŲ RELIGINĖS ŠALPOS RĖMĖJŲ ĮSTATAI

Tikslas

LKRŠ rėmėjų tikslas yra religinis – šalpos.

1. Telkti lėšas persekiojamai Bažnyčiai Lietuvoje remti.
2. Melstis už persekiojamą Bažnyčią, gyvuosius ir mirusius geradarius.
3. Informuoti visuomenę apie Katalikų Bažnyčios persekiojimą Lietuvoje.
4. Rinkti ir leisti dokumentacija padarytų ir daromų komunistų skriaudų lietuviams kovoje už tikėjimą.

Nariai

1. Nariais tampa visi, kurie pritaria tikslams, yra priimti valdybos ir aukoja:

- a) Nariai – 5 dol. į metus: šeima 10 dol.
- b) Amžnieji – 100 dol.
- c) Mecenatai – 1000 dol.
- d) Garbės nariai – daug pasidarba- vę asmenys arba paaukoję labai didelę sumą.

Visi nariai po mirties įtraukiami į mirusiųjų narių sąrašą. Taip pat gyvieji gali įrašyti mirusiuosius aukodami 25 dol. Jie dalyvauja visų narių maldose ir gerų darbų nuopelnuose.

Garbės nariai, mecenatai, amžnieji nariai savo didesnę auką gali įnešti dalimis per ilgesnį laiką.

Narių pareigos

1. LKRŠ Rėmėjų nariai laikosi įstatų, atiduoda pažadėtą auką, meldžiasi už persekiojamą Bažnyčią ir už LKRŠ geradarius.
2. Dalyvauja savo susirinkimuose, rengiamose šventėse, parengimuose ir aktyviai prisideda juos surengti.

LKRŠ Rėmėjų organizacija.

1. Vyriausioji Valdyba

LKRŠ Rėmėjų nariai laikosi įstatų, renkama visuotiniame skyrių atstovų susirinkime 3 metams iš 5 asmenų, kurie patys pasiskirsto pareigom Dvasios vadu kviečiamas lietuvis kunigas.

2. Revizijos komisija.

Visuotiniame skyrių atstovų susirinkime renkama revizijos komisija iš 3 asmenų 3 metams.

3. Skyriaus valdyba ir revizijos komisija

Skyriaus valdyba renkama visuotiniame susirinkime 2 metams iš 5 asmenų, o revizijos komisija iš 3 asmenų. Mažesniuose skyriuose valdyba gali turėti tik 3 asmenis. Kur nėra skyrių galima paskirti įgaliotinį.

LKRŠ Rėmėjų veikla

1. Vyriausioji valdyba

- a. Vyriausioji valdyba steigia skyrius lietuvių vietovėse ir rūpinasi jų veikla.
- b. Rašo skyriams aplinkraščius, leidžia ir siuntinėja biuletenius, reikalingą literatūrą ir prašo skyrių dėti pranešimus ir veikimo apyskaitas.
- c. Vyriausioji Valdyba, laikydamasi įstatų, nutaria kam sutelkti garbės nario titulą.
- d. Vyriausioji valdyba daro valdybos posėdžius, kviečia visuotinius skyrių atstovų suvažiavimus, rengia šventes, koncertus ir didžiuosius parengimus: paruošia veikimo planą ir jį vykdo.
- e. Vyriausioji valdyba steigia komisijos ypatingiems uždaviniams atlikti.

2. Skyriaus valdyba

- a. Skyriaus valdyba posėdžiauja reikalui esant, telkia narius, kviečia susirinkimus, rengia šventes, minėjimus ir parengimus.
- b. Renka narių metines aukas, prašo aukų ir visiems aukotojiems išduoda kvitus.
- c. Bendradarbiauja su vyriausiąja valdyba, vykdo jos instrukcijas ir nurodymus.

- d. Narių metines aukas, visas surinktas aukas ir gautą pelną iš parengimų išsiunčia Vyriausiajai Valdybai kas pusmetį, pasilikdama organizacijos veiklai iki 10 proc.

Įvairūs nuostatai

1. Vyriausioji valdyba turi banke savo sąskaitą ir joje laiko surinktas aukas. Kas du mėnesiai pinigus persiunčia LKRŠ centrui pasilikdama iki 10 proc. organizacijos reikalams.
2. LKRŠ Rėmėjų Vyriausioji Valdyba bendradarbiauja su LKRŠ ir veikia savarankiškai pagal suvažiavimo priimtus įstatus suderintus su LKRŠ įstatais.
3. LKRŠ Rėmėjų skyriai artimai bendradarbiauja su vietos kunigais ir organizacijomis.
4. Visi pakvitavimai išduodami LKRŠ kuriai aukos atleidžiamos nuo federalinių mokesčių.
5. Likviduojantis LKRŠ Rėmėjų organizacijai visas turtas pareina LKRŠ.

TAIP ŠMEIŽIAMAS KUNIGAS

Iš 4 puslapio

Ir tas „geriausias“, „nesavanaudiškiausias“ dievo tarnas paėmė tuos pinigus, kad jais maitintų savo jauną gyventoją Kastytį Kriščiukaičių. Iš tokių pat pajamų ilgą laiką buvo išlaikomas Kitas Albinas įnamis, 30 metų amžiaus Algirdas Palekas. Tiesa, dabar jis dirba džiovos dispanseryje kaip elektrikas. Jis pasirūpino gauti darbą, kad miesto organai nesigriebtų prieš jį priemonių ir nenubaustų kaip dykaduonį.

Be minėtos Monikos Lampert, Dumbliauskui tą pat dieną davė po 5 rublius to paties sovchozo pensininkės Kotryna Wolf, Sofija Knorr, Kotryna Vogčel. Šių pavyzdžių pakanka įsitikinti, koks „nesavanaudiškas“ yra dievo tarnas Albinas.

Visiškai aišku, kad ne šeiminingo gailėstingumas, bet kiti motyvai subūrė po vienu stogu vyrų ir moterų kompaniją. Tai savotiškas vienuolynas. Jame gyvena Albinui atsidavę vienuoliai ir vienuolės, kurie jam padeda visuose dievui patinkamuose ir pasauliniuose darbuose.

TEISMUI NUBAUST

Apskrities džiovininkų dispanserio (sanatorijos) darbuotojų susirinkime pasakoti faktai labai aiškiai atskleidė Albiną Dumbliausko antivišiuomeninę veiklą ir sistematišką sovietinių įstatymų pažeidimą. Todėl kolektyvas padarė griežtą, bet teisėtą nutarimą: visą medžiagą, kuri buvo susirinkime svarstyta, perduoti prokuratūrai, kad ji griebtųsi atatinkamų priemonių nutraukti žalingai Dumbliausko veiklai.

Susirinkime kalbėjo, be miesto Vykdomojo Komiteto atatinamos Komisijos nario Šivogle, dar vyresnioji sesuo L.F. Gluško, gydytojai Ž.F. Zvanec, P. B. Šilejeva, sesuo L.A. Anochina, rentgenolaborantas D.I. Zujev ir kiti.

M. Kuprina

Šis straipsnis tilpo Kustanajaus rajono, Kazachstano KP Gorkomo ir rajono darbininkų deputatų Tarybos organe „Lenino Kelias“ (Leninskij Put) 1972. 21, 188 nr.

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

Vaikai verkšlena, o dvi moterėlės jau spėjo ir susibarti. Viena metė nešvarų skudurą į „tualetą“, bet tas pateko maisto kibiran. Kibiro savininkė užriko:

– Tai čia jau Aldonos darbas.

– Aš visai jokio skuduro nemečiau – užpultoji atsikerta.

Vagone prasideda erzelis. Ir tai gerai. Nors truputį atitrūksta nuo įtemptų minčių ir klausomės, atrodo, visai bereikalingo moterų kudukavimo.

Pagaliau susibarūsios prieina išvados, kad tai netyčių darbas ir kad viena kitai pakenkti nenorėjo.

Viskas vagone nurimsta, ir vėl klausomės įkyraus traukinio ratų dundėjimo. Su kiekviena praeitin nulėkusia minute mes tolstame nuo savo gimtosios žemės.

Sunki kelionė mus nuolat alina, ir silpstame fiziškai ir dvasiškai. Nustojame vilties, kad mus pasigaus karas ar vokiečių lėktuvai subombarduos mūsų traukinį, užvers kelią ir Sibirą nebenuvažiuosime.

Skaudu žiūrėti į mažuosius vagono gyventojus. Visi išblyškę, susivėle, apšepę ir neprausti. Niekas jau nesirūpina ir apie skanesnį kasnelį vaikams. Paduoda mažyliams, kas ką beturi. Labai skanu, cukrus, gerai jau ir lašinukai, jei kas jų dar turi. Dabar turime jau ir vandens ir labai džiaugiamės, nes pažino me jo vertę ir skonį, kada alpome nuo troškulio, kada niekas nekreipė dėmesio į mūsų prašymus ir desperatiškus maldavimus.

– Vandens. Duokite nors lašelį vandens mūsų alpsiantiems vaikučiams.

Bet mūsų sargai ir palydovai buvo nebylūs kurtiniai.

Kenčiame suaugę. Bet už kokias nuodėmes kankinasi mažieji tremtinėliai? Ir kvaila ta komunistinė sistema ir sovietinė valstybė. Vaikai yra visuomenės, tautos ir valstybės ateitis. Iš jų galėtų išaugti geri darbininkai, sovietinės valstybės gynėjai, o gal net ir komjaunuoliai. Jau visai nukaršę seneliai ir tie laikomi pavojingais. Argi ir jie galėtų sugriauti komunistinę ir nuversti sovietinę valdžią? Kad jau bijoma senų ir mažų, tai komunistinio milžino tikrai molinės kojos.

SVERDLOVSKAS

Toli užpakaly pasiliko Uralas. Labai gražūs kalnai su savo tarpekliais ir prarajomis, bet mes jau nemokėjome tais nuostabiais vaizdais grožėtis. Kasdien vis giliau grimstame į savo beviltišką būklę. Vis dažniau mus lanko mintys, kad jau nebepamatysime savojo krašto ir ten paliktų artimųjų.

Atvažiavome į labai didelę geležinkelio stotį. Daug kelių ir milžiniškas vagonų parkas rodo, kad pasiekėme didžiulį miestą. Aplink stotį namai ir kiti pastatai seni ir labai aprūkę, ir tas jau pasako, kad tai žymus pramonės centras. Pasirodo, kad tai Sverdlovsko esama.

Stotyje vaikšto ir būreliais stovinėja daug žmonių: vyrų, moterų ir vaikų. Sprendžiame, kad išlydimi mo bilizuoti vyrai. Žmonių veidai geltoni, nosys trumpos ir priplotos, veidų išraiškos šurkščios ir nemielos.

Visi žmonės apsivilkę vatiniiais. Vatinių viršus sati no ar kartūno, pamušalas perkelinis, o viduje sluoksnis vatos, kuri persiūta išilginėmis ar kryžmomis siūlėmis. Ta vyrų apranga jau tiek yra gavusi smalos ir alyvos, kad blizga, kaip nuvakuota ir, atrodo, tuojau

iš jos pradės riebalai varvėti. Moterys avi su auliais batukais. Kitos dvi ičigas, tai moteriški ilgais brezentiniais aulais batai. Matosi moterų ir su burkomis. Tai iš medžiagos pasiūtas veltinių pavidalo apavas. Burkos įmaunamos į kaliošus ar apsiuvas oda. Daugumos tos burkos suplyšusios ir skylėtos.

Vyrai išlydimi į kariuomenę beveik nieko nesiveža. Kai kurie turi mažus ryšulėlius, o kiti vežasi iš len telių sukaltas dėžutes. Nesimato nė vieno pirktinio lagamino. Matėsi, kad sunkus čia gyvenimas ir žemas pragyvenimo lygis. Jei čia tektų gyventi, tai ir mes greit atrodytum, kaip ši margaspalvė svetimos stoties minia. Matyti, kad Sibire tokie pyragai ir mums paruošti, jei ne blogiau.

Mūsų traukinį nuvarė ir pastatė ant atsarginio kelio, nes prie rampos atšliaužia ilgas traukinys, kuris išveš pašauktus į kariuomenę vyrus. Su vyrais stovinėja daugybė moterų, nes jos išlydi į karą savo vyrus, brolius, o kitos ir tėvus. Visos vilki perkelinėmis sukutėmis ir apsirusios labai prastomis, dažnai atplėštomis iš medžiagos gabalo skarytėmis.

– Į Ubagų kraštą veža mus. Tik pasižiūrėkit, kaip tos moteriškos avi. Dabar pats vidurvasaris, o jos su auliniais batais, – piktai murma Aldona.

Tikrai skurdžiai ir nekultūringai atrodo mūsų sutikti pirmieji azijatai.

– Mama, kokie baisūs žmonės. Aš jų labai bijau. – sušunka Raštikiukas.

Motina ramina vaikus ir jiems pasako, kad mes tarp šitų žmonių neliksime ir važiuosime toliau.

– Azijatai, barbarai ir labai suvargę, – sako dūktiškis lenkas, nes jis labai piktas ir įtūžęs ant visų Sovietų Sąjungos žmonių. Bet argi visi kalti?

Bus daugiau

TIESA IR GYVENIMAS

LYTIS IR DIEVO MEILĖ

Vysk. Fulton Sheen

Mūsų laikų save moderniškais laikantieji žmonės lyti ir lytinius reikalus pastatė viso gyvenimo centre, arba kaip sako vysk. F. Sheen (skaityk: Šyn) lyti sudievinu. Kodėl taip atsitiko? Jis sako:

Lyčiai sudievinoti svarbiausia priežastis yra nebetikėjimas Dievu. Kai tik žmonės praranda Dievą, tuojau nebetenka nė tikslo, kam gyventi. Nebežinant dėl ko gyvenama, visas pasaulis tampa beprasmis. Žmogus pasijunta tuščias.

Norėdamas užmiršti tą tuštumą, žmogus pasieneria stipriuose akimirkos patyrimuose. Stiprių išgyvenimų medžioklė taip apveda žmogų, kad jis kito žmogaus kūną paverčia dievuku. Kūnas tampa stabu, o jo garbintojas stambeldžiu. Bet kūno adoracija ilgainiui baigiasi nusivylimu, kai vadinamasis „angelas“ pasirodo beturį ragus ir nebe toks patrauklus. Kartais dievuku paverčiamas savo paties kūnas. Tada žmogus palinksta būti tironiu kitam asmeniui ir, galų

gale, tikru ziauruoliu.

KAIP TAPTI NEPATENKINTU

Geriausias receptas tapti nepatenkintu gyvenimu ir viskuo yra bandyti ais tringą Begalinės Meilės okeano troškulį patenkinti mažyčiais arbatos puoduko malonumėlais. Jokie medžiagiški ar kūniški dalykai niekada neįstengia žmogų pilnai patenkinti. Žmogus turi nemarią sielą. Jai reikalinga Amžinoji Meilė. „Ne vien duona žmogus gyvena“, anot Išganytojo. Iškreiptas Dieviškosios Meilės ilgesys verčia žmogų ieškot Begalinės Meilės ribotuose sutvėrimuose, kuriuose rasti jos negali. Bet taip pat negali liautis jos ieškoti, nepaisant visų nusivylimų. Tada žmogus tampa nešvankus cinikas, nuobodžiautojas, pagaliau krenta į neviltį. Nebetekęs dvasiško deguonio, žmogus dūsta. Gyvenimas jam nebėra brangus dalykas. Nekartą pagalvoja baigt gyvenimą nusižudydamas ir paskutiniu savo veiksmu pasirodyti maištininku prieš gyvenimo Viešpatį. Apie tokius modernius žmones E. I. Watkins rašo:

Pasikliovimas tik savo protu sunaikino tikėjimą į Dievą ir į dvasinę meilės gyvenimo vienybę su Juo. Būdami žmonės, o ne skaičiavimo mašinos ir ne daržovės, jie turi turėti tikrą stiprų, ais-

tingą gyvenimą. Todėl jie metasi į lytiškumą, į tą biologiską dvasinio gyvenimo atvaizdą, jo aistrą ir jungtį. Geidžia lyties ne dėl to, ką ji tikrai gali duoti ir davė per praėjusius šimtmečius, bet dėl to kito aukščiausios meilės-gyvenimo turinio, kurį lytis atspindi. Tačiau tie žmonės ir čia apsivilia, ir visada apsivils, nes tik vien Dievas tegali patenkinti žmogaus troškimą meilės-gyvenimo.

„IŠSISUKT IŠ ATSAKOMYBĖS

Antroji priežastis garbinti lyti yra užsimojimas išsisukti iš atsakomybės už gyvenimą ir nutildyt nepakenčiamą neramios sąžinės balsą.

Pripažindami tik nesamoningą gyvulių, kalčių primirkę asmenys jaučiasi nebeturį kankintis dėl gyvenimo prasmės. Atmetus Dievą, jiems viskas tampa leistina. Paneigdami etinę-dorovinę gyvenimo pusę, jie pakeičia laisvę palaidumu. Yra pastebėta, jog lytinio palaidumo laikai visada yra drauge ir politinių sumišimų laikai. Socialinio gyvenimo fundamentai sukrečiami, kai tik sunaikinami šeimyninio gyvenimo pagrindai. Markso patartas masių maištavimas prieš esamą socialinę santvarką atitinka lytinis ir gyvulinis instinktų maištas, kuri kursto lytiškumo garbintojai. Tiek

socialiniai, tiek lytiškumo maištininkai nepriajįsta atsakomybės. Pirmieji nepripažįsta, nes jie tiki, jog istorija nusta-toma ekonomijos įstatymų. Antrieji – nes jiems žmogų valdo tik biologiniai įstatymai. O visgi tie patys žmonės, kurie teoriškai neigia bet kokią žmogaus atsakomybę ir laisvę, kaltina savo virėją už pridedintus lašinukus pusryčiams ir vakare dėkoja draugui, giriančiam paskutinę jo knygą „Laisvės nėra“

ATMESTAS NEMIRTINGUMAS

Trečioji priežastis per virš augštinti lytiškumą yra atmetimas nemirtingumo. Paneigiant Amžinybę, svarbiausiu dalyku tampa Dabartis. Į nemirtingumą tikintieji žmonės netikėtai siekia savo dvasios tolimesnio gyvenimo pratęsimą amžinybėje, bet taip pat nori pratęsti ir savo kūno gyvenimą tenai, ne tik čia, kurdami šeimas ir augindami naujas kartas. Atmetant nemirtingumą mirtis laimi dvigubą pergalę: pirmiausia netikintysis į amžinąjį gyvenimą, o tada sužlunga ir šeimos, nes tiems, kurie netiki į pomirtinį gyvenimą, šeima yra tik kliūtis džiaugtis šiojo gyvenimo malonumais ir jie lengviau prieauglio.

Bus daugiau

Į SVEIKATĄ

KAIP SULAUKTI ILGO IR LAIMINGO AMŽIAUS

Dr. Jonas Adomavičius

Kiekvienas trokštame ilgai gyventi. Ilgas gyvenimas savaime nėra vertingas, jei kartu su gyvenimo ilgumu nesigretina ir jo laimingumas. O ilgai ir laimingai gyventi galėtume kiekvienas, jei žinotume tokio gyvenimo pagrindus. Todėl šiandien čia ir susipažinkime su pastangomis, kurių reikia norint ilgai ir laimingai gyvenimo keliu žygiuoti.

Tiek gyvenimo ilgumas, tiek jo laimingumas nėra savaime mums ateinančios gėrybės. Joms įsigyti reikia labai teisingai visame kame elgtis. Be pilnos sveikatos nėra nei ilgo, nei laimingo gyvenimo. Už tai susipažinkime, kokia yra pilna žmogaus sveikata. Šiandien viso pasaulio gydytojai per Tarptautinę sveikatos organizaciją sutartinai tvirtina, kad pilna žmogaus sveikata sudaro trejopas žmogaus sveikumas: jo kūno, proto ir jausmų (emocijų) tvarkingumas. Už tai ir rūpinkimės ne tik kūną užlaikyti, bet ir protui neleiskime pelyti, o taip pat ir savų jausmų nepaleiskime į lankas ganytis, neapkalbėkime nepykime, nepavydėkime, netingėkime... Tik taip trejopai save į rankas imdami, mes galime tikėtis ilgos ir laimingos kelionės šioje žemėje.

Ne vien nuo mūsų pačių viskas priklauso

Nors kiekvienam reikia stengtis kuo geriausiai užlaikyti savą kūną, kuolaibiausiai lavinti savus smegenis ir kuožmoniškiausiai tvarkyti savus jausmus, tačiau ne visiems vienodai šis darbas seksis. Mat mes nevienodi esam, nors ir tu pačių tėvų vaikai būtume. Mūsų visapusišką sveikatą lemia sekantieji šeši dalykai: 1. Visi mes esame įtakojami mūsų prigimties — nuo Adomo ir levos žmogų įtakojančių veiksnių. 2. Mūsų sveikata priklauso, kaip tėvai prieš mus pradėdami buvo sveikai pasirengę. 3. Motinos elgesys esant sumkumoje su kuriuo iš mūsų turi įtakos mūsų sveika-

tai: ar ji maitinosi gerai, ar ji rūpinosi perduog, ar ji rūkė, gėrė... Vis tai atsiliepia jos kūdikiui, o mes kiekvienas esam kūdikis kurios nors mamos. 4. Žmogaus tolimesnę sveikatą lemia pagimdy-mo tvarkingumas: be sužeidimo smegenų, be užtroškimo. 5. Sąlygos žmogui gimus: kūnui, protui ir jausmams vystytis aplinka labiausiai lemia tolimesnę žmogaus sveikatą. 6. Paties žmogaus pastangos visapusiškai kuogeriausiai tvarkytis savam kūnui, protui ir jausmams talkinant.

Atlikime tinkamiausiai savą pareigą sau.

Ko žmogus nežino, to jis netrokšta. Už tai sužinokime, ko mums reikia pirmiausia ilgam ir laimingam gyvenimui užsitikrinti. Kaip minėta, mes negalime sokontroliuoti mums laimingą ir ilgą gyvenimą užtikrinančias minėtas pirmąsias penkias aplinkybes. Tik viena šeštoji aplinkybė dabar yra mūsų rankose: mes patys Dievo-gamtos mum su teiktų galimybių rėmuose eikime gerinti, laimingesniu daryti mūsų gyvenimą. Dievas mums suteikė visas galimybes tapti tikrais — pilnai sveikais žmonėmis. Dabar mūsų eilė stoti į darbus save sužmoginti (jaismais susveikimas ir yra ne kas kitas kaip žmogaus sužmoniškėjimas). Taigi, kiekvienas, kuris jausmais susveiks, — tuo pačiu ir žmoniškas bus. Tai trečioji sveikatingumo savybė. Pirmoji yra kūno sveikata, antroji, kaip jau žinom, yra proto darna.

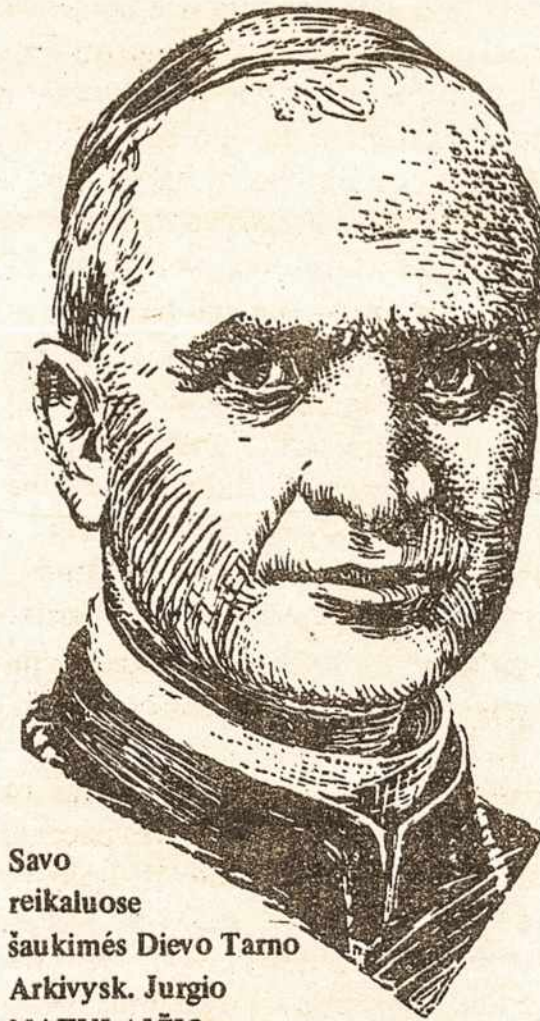
Kas darytina pirmiausia

Kalbame dabar į pagyvenusius žmones. Dažnas jų dabar nori važiuoti be benzino. Tokio dalyko nėra ant žemės: be brnzino nevažiuosi, nors ir naujaisiam Kadilake sėdėsi. Todėl kiekvienas pradėkime reikiamai maitintis. Dabar žiūrėk, pagyvenusio moteriškė valgo tortą, „želė“ ir arbatą geria. Taip netikusiai besimaitindama ji nusilpsta. Protas ima maišytis, nes jai pradeda trūkti vitaminų B, C ir magnezijos. Tokią ligoninę pradėjus tinkamai maitinti — jos protas prašviesėja. Arba vėl kita — per visą amžių siuivykloje dirbusi, taupiusi centą, šelpusi dvasiškis, ima valgyti vatinę (baltą) duoną, pasi-mirkis darboje. Nenuostabu, kad ji

virsdavo, kur eidavo, kaulus susilaužydavo, o kai kartą virto ir galvą sutrenkė — kraujas išsiliejęs smegenyse, jos pusę kūno suparalizavo.

Už tai visi nuo šiandien pradėkime reikiamai maitintis: 1. Keturis kartus žalių lapų daržovių dienoje valgykim. 2. Daug vaisių per visus metus kasdieną sunaudokime. Vekuokimės džiovinkimės — pigiau apsieis. 3. Baltymų: varškės, balto sūrio, liesos mėsos, žuvies, kiaušinių baltymo, rūgusio pieno, pasukų, neriebaus pieno, pupelių, žirnių kasdieną suvalgykime. 4. Riebalų negausiai vartokim — tik kad malonus valgis nuryt būtų. Augalinius riebalus (aliejaus) naudokime daugiausia. 5. Mil-tinių — krakmolinių naudokime tiek, kad nenutuktume. Nutukę — liesėkime be saldumynų ir be riebalų apseidami. Vaisių-daržovių sriubas ir viščiuko buljoną naudokime.

Taip pagrindinai teisingai maitindamiesi mes sudarysime pagrindą pilnai sveikatai. O pilnai sveikam (kūnu, protu ir jaismais tvarkingam) asmeniui ilgas ir laimingas gyvenimas dažniau bus įmanomas.

Savo reikaluose šaukimės Dievo Tarnu Arkivysk. Jurgio MATULAIČIO globos

T. JONO BRUŽIKO, S.J. POKALBIS PRIEŠ MIRTĮ

Ultimo meu encontro com Pe. Jonas B. no páteo da Cúria Metropolitana de São Paulo, Av. Higienópolis, terça feira passada, dia 13.

Conheci pela primeira vez Pe. Jonas há mais de vinte anos atrás, quando vinha pregar as missões à Colônia Lituana de Alto da Moóca e Agua Raza. Ainda que não desse para eu entender a lingua que falava, percebia que Pe. Jonas tinha uma alma grandemente missionária: Entusiasmada, alegrava, comovia e.. con vertia. Quando nas horas das refeições, que às vezes, tomara conosco, notava-se o desejo de conhecer novas endereços das pessoas da Colônia, para visitá-las pessoalmente.

A última vez que tive a felicidade de estar com ele, foi terça feira passada, dia 13, no páteo da Cúria Metropolitana, Av. Higienópolis, à tardezinha.

Ele estava saindo, e eu, entrando. Após uma afetuosa saudação, dizia de ter vindo à Cúria para conhecer o programa dos festejos a serem prestados ao Cardeal Arcebispo, na volta de Roma. Temos, dizia, que fazer bonito e levar para a Praça da Sé, muita nossa gente, como fizemos no congresso, há pouco realizado em S. Paulo, das Colônias Lituanas da América.

A festa também de domingo passado em honra de S. Casimiro, realizada no salão do Parque da Moóca, foi muito bonita, muita gente, e além disso, tivemos dois côros e, se Deus quizer, domingo próximo estarão em Vila Zelina para a festa de S. José.

Porém o que mais me impressionou foi o seguinte:

Estou, dizia, muito, muito contente das carinhosas homenagens que aqui me prestaram e nos Estados Unidos, no ano passado por ocasião de minhas festas de sacerdócio. E agora espero sómente... as de cima. (e olhava para o céu).

Dos Amigos dos Estados Unidos já me despedi... dos de aqui? .. este é o último ano... percebo que esta carcassa (in dicava seu corpo) não aguenta mais, está enfraquecida... ando sempre com o remédio no bolso e, quando cansado, sento um pouco, depois, tomo o remédio e continuo.

Assim, eu lhe dizia, senhor Padre, não pode continuar... não somos mais jovens... um dia ou outro vou cair morto na rua.

Assim mesmo, respondeu, quero morrer como um soldado no campo de batalia.

Estas foram suas últimas palavras. Deu-me um forte aperto de mão. Nos despedimos. E certamente eu não pensava que fôsse o último adeus.

Pe. Luiz Eccli

São Paulo, 16-3-1973.

Brazilijos lietuviukai Neringos stovykloje netoli Sao Paulo š.m, sausio mėn, su vadovu kun. H. Šulcu, kuris priduoti džiuuglių atmosferai įsisupo į žvėries kailį, A. Saulaičio nuotrauka

MŪSŲ ŽINIOS

B. L. BENDRUOMENĖ

Bendruomenės Valdybos posėdy, kovo 15 d. 20 val., apsvastyta gana ilga dienos tvarkė. Valdybos ir Tarybos posėdžiai praeitais ir šių metų pradžioje buvo retesni, nes daugelis Bendruomenės narių buvo užimti įvairiose pareigose 5-ji PAL Kongresą berengiant, Komite tete įvairiose sekcijose, jaunimo stovyklose ir kit.

Valdybos Posėdyje dalyvavo ir Tarybos pirmininkas Inž. Z. Bačelis bei Revizijos K-to Pirmininkas Kap. J. Čiuvinškas.

Nutarta ateityje posėdžius šaukti reguliariai kiekvieno mėnesio trečiąjį ketvirtadienį, 20 valandą.

Bendruomenė daug nesigarsina, bet intensyviai dirba. Juk B-nės žmonės įneša beveik į visas iniciatyvas, kurios S. Paulo lietuvių kolonijoje pravedamos. Tad visi nariai prašomi pristatyti sekančiam susirinkimui veiklos duomenis, kas buvo nuveikta per pirmuosius Valdybos darbo metus; Viskas bus paskelbta „Mūsų Lietuvoje“ visuomenės žiniomis. Ateityje „Mūsų Lietuvoje“ bus atidarytas specialus informacinis skyrius, kuriame tilps nuolatiniai pranešimai apie Bendruomenės veiklą.

Rugsėjo mėn. pabaigoje bus Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ketvirtasis Seimas, Vašingtone, Šiaurės Amerikoje. Į jį atvyks atstovai iš visų pasaulio kraštų, apsvastyti visus P.L.B-nės reikalus. Kadangi P.L.B-nė rūpinasi Lietuvos laisve, švietimu, tautine, kultūrine, socialine, šalpine, ekonomine ir politine veikla, tad šis Seimo suvažiavimas yra labai didelės reikšmės mūsų tautos gyvenimui. Brazilijos L.B-nei skirti 6 atstovai.

Ateinančiame posėdy tie atstovai bus renkami.

Yra išleista anglų kalba dokumentacija apie padėtį Lietuvoje. Nutarta išleisti šį leidinį portugalų kalba, ir tai pavesta atlikti akademinė sekcija.

Nutarta surasti vieną ar daugiau žmonių jau pensijoje ir turinčių laiko, kurie aplankytų B-nės balsuotojus įvairiose vietovėse, perduotų jiems informacinę medžiagą apie Bendruomenę ir informuotų visais nariams rūpimais klausimais.

Koresp.

EKSKURSIJA Į ŠIAURĖS AMERIKĄ

Br. L. Bendruomenės sekcijos pirmininkas Baltijos Komite to kap. J. Čiuvinškas /praneša, kad Latvių kolonija ruošia ekskursiją į Š. Ameriką. Kviečia ir lietuvių koloniją pasinaudoti šia proga. Bilietai kainuos ne daugiau, kaip 400 dolerių ten ir atgal. Jei atsiras daugiau norinčių važiuoti, tai ir bilietų kainos gali būti sumažintos.

Ekskursija išvyks iš S. Paulo rugpjūčio 29 d. ir grįš rugsėjo 29 d. Š. Amerikoje pasiliks 30 dienų. Smulkesnių žinių gali suteikti Pabaltijo Komite to nariai.

ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Ilgi siūlai kartais taip labai susiraužgo, kad sunku besurasti jų galą ir nebeįmanoma išnarplioti. Panašiai susiraužę atrodo šv. Juozapo Bendruomenės ir saleziečių reikalai Zelinoje, po paskutinio visuotinio susirinkimo kovo 25 dieną.

M. Lietuva neturėjo savo atsakomingo korespondento-stebėtojo susirinkime. Todėl ji negali pasakyti savo nuomonės. Bet taip pat negali nieko nerasyti, nes vienintelis mūsų laikraštis turi pareigą informuoti tautiečius, kokie svarbesni dalykai atsitinka kolonijoje. Redaktorius pasiteiravo aštuonių susirinkime dalyvavusių asmenų. Iš jų pasakojimų atrodo aišku nors tiek:

L.R.K. Šv. Juozapo Bendruomenės susirinkimas kovo 25 d. buvo labai audringas. Kilo aštrūs, nedrausmingi ginčai dėl paskutiniojo susirinkimo protokolo netikslumų ir dėl, neva, neautorizuotų statuto pakeitimų jau po susirinkimo.

Ginčus pradėjo vienas narys, kuris labai užsispyręs reikalavo valdybos paaikinti, kodėl statutuose neįrašyta, jog Bendruomenės nariais gali būti lietuviai KATALIKAI, kodėl išmestas žodis „katalikai“; ar dėl to žodžio aname susirinkime nebuvę karštakai ginčytasi ir ar tai nebuvę balsuota? Kadangi valdyba j tai lygiai užsispyrusi, nieko neatsakė, o klausiantysis irgi nenusileido, ir žmonės vieni palaikė valdybą, kiti klausiantįjį, tai ir užvirė tokie ginčai, kad pirmininkaujantis turėjo pertraukti susirinkimą, 10 minučių, tvarkai atstatyti.

Pertraukos metu dalis narių išėjo namo. Po pertraukos pirmininkas paprašė balsuoti už ir prieš protokolą, koks jis buvo perskaitytas. Jis paskelbė, kad protokolas priimtas. Gaila, kad tiek per šitą, kiek per kitus balsavimus nebuvę susirinkimo paskirti du žmonės balsams skaičiuoti. Juos skaičiavo ir pranešė pats prezidiumas. Todėl kilo įtarimų, kad balsai buvę neteisingai suskaičiuoti valdybos naudai, o tai, žinoma, pakerta narių pasitikėjimą valdyba.

Atrodo, jog po tų balsavimų kalbėjo prelatas P. Ragažinskas. Pasveikinęs susirinkimą Rio lietuvių vardu, kurių klebonu jis dabar yra, Prelatas pasisakė, kad kurią pavadusi jam Zelinos reikalą tvarkyti ir jis tai padarysias. Tik reikalinga ramybė, santarpiškumas ir kiek laiko. Viskas bus gerai sutvarkyta.

Pirmininkaujantis pranešė, kad prel. Ragažinskas esąs pakeltas pirmuoju šv. Juozapo Bendruomenės garbės nariu ir

ISTOJO Į USP filosofijos fakultetą Genovaitė Martinaitytė, gyvenanti Camilopolyje, Sto André, Sveikiname dar vieną veržlią lietuvaite įžengusią į augštųjų mokslų šventovę! Geros sėkmės!

pravedė rinkimus į tris tuščias valdyboje bei revizijos komisijoje vietas. Išrinkti: prel. P. Ragažinskas, V. Tumas ir P. Šimonis.

Tiesa, prieš rinkimus padarė pranešimus Bendruomenės valdyba, įždininkas, turto globėjas bei revizijos komisija.

Pagaliau, po pakartotų prašymų ir jau žmonėms neramiai reikalaujant, priminkas davė balsą kun. St. Šileikai. Po jo kalbėjo ir kun. Pr. Gavėnas. Jie išaiškino, kad nei saleziečiai, nei kurią nereikalauja nuosavybės. Kurią nori tik užtikrinti, kad bažnyčia ir visa kita nepatektų į nekatalikų rankas, ko dabartiniai statutai negarantuoja. Jie nusiskundė, kad tiek išleistame „Žodyje“ tiek čia, susirinkime, buvę labai apšmeižti ir jiems padaryta didelė (moralinė) žala, apkaltinant, kad jie norj perduoti kuriąjį parapijos nuosavybę, kas esą netiesa.

Žmones kunigų paaikškinimų išklause ramiai, mandagiai ir paskui nekėlė jokių klausimų nė diskusijų.

Gal todėl, kad kun. Šileikai pradėjus kalbėti pirmininkaujantis išėjo namo, likęs prezidiumas nebesusivokė ir nepaskelbė, kad susirinkimas uždarymas, o žmonės vistiek išsiskirstė. Todėl grynai formaliai žiūrint, tas susirinkimas nebūvo oficialiai baigtas ir yra tik nutrauktas.

Su tais čia aprašytais dalykais visi pasakotojai sutiko. Daugelio kitų dalykų nenorim ir nematom naudinga liesti, kad neužpiltume daugiau alyvos į liepsnojančią ugnį. J.K.

JAUKŪS PIETŪS

Sąjungos - Alianča mėnesiniai pietūs bus balandžio 8 dieną, 13 valandą. Norintieji praleisti popietę jaukioje smagioje nuotaikoje su savo artimaisiais, malonėkit užsiregistruoti telefonais 273-58-51 arba: 93.54-70. (sk)

NAUJOJI SĄJUNGOS VALDYBA

Sausio 28 dieną išrinkta Sąjungos Alianča valdyba 1973 - 1974 metams. Pirmininkas A. Bumblis. Vicep. J. Žvingila, 1 sekretorius Inž. A. Idika, 2. Sekr. Jonas Antanaitis, 1-as įždininkas Albina Ambrozevičius, 2-as įždininkas Česlovas Jakiūnas, Turto Globėjas Vaclovas Černiauskas, knyginkė Anielė Dutkienė,

Revizijos komisija: Jorge Garsko, Norbertas Stasiulionis, Jaroslovas Aradzenko. R.K. Kandidatai: Antanas Navickas, Juozas Karpavičius. (pr.)

PRANEŠIMAS (Rašo Laima Vosyliūtė)

V-ajam Pietų Amerikos Lietuvių Kongresui, kuris įvyko S. Paulyje 1973 m. vasario 22-25 dienomis, lėšoms sukelti buvo paskelbtas Kongreso Lietuvaitės vajas. „ŽILVIČIO“ sambūrio kandidatai buvau aš ir man pavyko laimėti antrąją vietą balsų pardavime visuomeninei. Buvo išdalintos balsų knygutės trylikai „Žilvičiui“ priklausančių šeimų, kurios išpardavė 1.350 balsų, atitinkančių tolygiam skaičiui kruzeirų.

Visoms šiuo reikalu pasitarnavusioms šeimoms tariau nuoširdų ačiū!

*

Šv. Juozapo Brolija užsako šio mėnesio 31 dienai, šeštadienio 19 val., šv. Mišias už savo buvusio nario Balio Latvéno vėlę.

*

„ŽILVIČIO“ JUBILIEJUS

Lietuviško jaunimo organizacija, kuri šiais laikais ir tremtyje, įstengia išlaikyti 10 metų, yra stebėtinai gyvas, tingumo ir patvarumo reiškinys.

Esamieji ir buvusieji Žilvitičiai, ugingas jaunime nuo 15 metų aukštyn, sukrušk, prisimink savo praeities žygius ir nedelsdamas atėik į Jaunimo Namus balandžio mėn. 7 d. šeštadienį 17 val. Susipažinsim su šių garbingų metų minėjimų programa, pasišnekėsime, pasidrasinsim, na ir pradėsime ... pajudinti žemę!

Kas be rimtos priežasties neateitų, tegu žino, kad padarys didelį nemalonumą visiems savo draugams ir draugėms.

Kun. S. Šileika ir Kun. H. Šulcas.

MIRĖ

Kovo mėn. 22 dieną, Vila Natalia (prie Moinho Velho-Ipiranga) mirė ilgiau pasirgęs ADELINAS GIRIJOTAS sulaukęs vos 29 metus amžiaus. Paliko nuliūdusius žmoną, sūnelį tik 10 mėnesių, tėvus, brolius, seserį. Palaidotas Paulicéa kapuose (São Bernardo).

Mirusiojo giminėms mūsų užuojauta.

+

Kovo 24 d. mirė ANTONINA RAMUŠKA, gyv. Vila Libaneza, sulaukusi 74 metų amžiaus. Paliko liūdintį sūnų.

o

M. L. UŽSIMOKĖJO

Vincas Tubelis - 40 kr.
Marija Orentas už 3 metus - 105 kr.
(per Mariją Misevičienę).

MŪSŲ
LIETUVA

NOSSALITUANIA
Caixa Postal. 4421
01000 São Paulo. ESP

Diretor Responsável
DR. JOSÉ FERREIRA CARRAYO
Redator Jonas Kidykas
Administrador Jonas Bružikas

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.; Paskiro numerio kaina: 60 centavų. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straipsnių ir korespondencijų redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreikia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.